

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 907/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä maksajavirastojen ja muiden elinten, varainhoidon, tilien tarkastamisen, vakuuksien sekä euron käytön osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan, 40 artiklan, 46 artiklan 1 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan, 46 artiklan 3 kohdan, 46 artiklan 4 kohdan, 53 artiklan 3 kohdan, 57 artiklan 1 kohdan, 66 artiklan 3 kohdan, 79 artiklan 2 kohdan, 106 artiklan 5 ja 6 kohdan sekä 120 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 annetaan muun muassa maksajavirastojen ja koordinoitielinten hyväksyntää, julkiseen interventioon liittyviä maksajavirastojen velvoitteita, varainhoito- ja tilien tarkastamisenmenettelyjä sekä vakuuksia ja euron käyttöä koskevat perussäännökset. Uuden oikeudellisen kehyksen moitteettoman toimivuuden varmistamiseksi on hyväksyttävä joitakin asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 annettuja säännöksiä täydentäviä sääntöjä näillä aloilla. Uusien sääntöjen olisi korvattava nykyiset komission asetukset (EY) N:o 883/2006 ⁽²⁾, (EY) N:o 884/2006 ⁽³⁾, (EY) N:o 885/2006 ⁽⁴⁾, (EY) N:o 1913/2006 ⁽⁵⁾, (EU) N:o 1106/2010 ⁽⁶⁾ ja (EU) N:o 282/2012 ⁽⁷⁾, jotka perustuivat asetuksella (EU) N:o 1306/2013 jo korvattuihin neuvoston asetuksiin. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi asetukset (EY) N:o 883/2006, (EY) N:o 884/2006, (EY) N:o 885/2006, (EY) N:o 1913/2006, (EU) N:o 1106/2010 ja komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2012 olisi kumottava.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä maksajavirastot ainoastaan siinä tapauksessa, että ne täyttävät tietyt unionin tasolla asetetut vähimmäisedellytykset. Näiden edellytysten olisi koskettava seuraavia neljää perusalaa: sisäinen ympäristö, valvontatoimet, tiedotus ja ilmoittaminen sekä seuranta. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus määritellä ylimääräisiä hyväksymisperusteita maksajaviraston erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Lisäksi olisi vahvistettava säännöt asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen koordinoitielinten hyväksymisedellytyksistä.
- (3) Julkisia interventioitoimenpiteitä voidaan rahoittaa ainoastaan silloin, kun kyseinen meno on aiheutunut maksajavirastoille, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet vastaamaan tietyistä julkisen intervention velvoitteista. Erityisesti interventioitoimenpiteiden hallinnointiin tai valvontaan liittyvien tehtävien, tukien maksamista lukuun ottamatta, täytäntöönpano voidaan kuitenkin delegoida asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 883/2006, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen kirjanpidon ja meno- ja tuloilmoitusten sekä menojen korvaamista koskevien edellytysten osalta maataloustukirahaston ja maaseuturahaston yhteydessä (EUVL L 171, 23.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 884/2006, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä julkisena varastointina toteutettavien interventioitoimenpiteiden Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) myönnettävän rahoituksen ja jäsenvaltioiden maksajavirastojen hoitaman julkisen varastoinnin toimien kirjanpidon osalta (EUVL L 171, 23.6.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 885/2006, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta (EUVL L 171, 23.6.2006, s. 90).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 1913/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maatalousalalla ja eräiden asetusten muuttamisesta (EUVL L 365, 21.12.2006, s. 52).

⁽⁶⁾ Komission asetus (EU) N:o 1106/2010, annettu 30 päivänä marraskuuta 2010, niiden toimenpiteiden luettelosta, joihin Euroopan maatalouden tukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvien toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 485/2008 ei sovelleta (EUVL L 315, 1.12.2010, s. 16).

⁽⁷⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2012, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2012, maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 92, 30.3.2012, s. 4).

mukaisesti. Nämä tehtävät on myös voitava antaa useamman maksajaviraston hoidettaviksi. Lisäksi olisi säädettävä, että tiettyjen julkista varastointia koskevien toimenpiteiden hallinnointi voidaan antaa ulkopuolisten julkisten tai yksityisten elinten tehtäväksi maksajaviraston vastuulla. Tämän vuoksi on aiheellista määritellä maksajavirastojen yleinen vastuu tässä yhteydessä, täsmentää niiden velvollisuudet ja määritellä millä edellytyksillä ja minkä hallintoa koskevien sääntöjen mukaisesti tiettyjen julkista varastointia koskevien toimenpiteiden toteuttaminen voidaan siirtää julkisille tai yksityisille kolmansille osapuolille. Tässä tapauksessa olisi säädettävä, että kyseisten elinten on toimittava sopimusten mukaisesti noudattaen velvoitteita ja yleisiä periaatteita, jotka olisi vahvistettava.

- (4) Unionin maatalouslainsäädännössä on maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) osalta vahvistettu tuensaajille suoritettavien tukien maksamiselle määräaikoja, joita jäsenvaltioiden on noudatettava. Näiden maksumääräaikojen ulkopuolella suoritettuja maksuja ei voida pitää kelpoisina unionin tukeen, eikä komissio voi näin ollen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 40 artiklassa säädetyn mukaisesti korvata niitä. Jäsenvaltioiden viivästyneiden tukimaksujen tarkastelu on osoittanut, että monet niistä johtuvat kiistanalaisten maksuvaatimusten, muutostenhaun ja muiden kansallisten riita-asioiden vuoksi tehtävistä lisätarkastuksista. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olisi säädettävä menoja koskevasta kiinteästä liikkumavarasta, jonka sisällä kuukausimaksuihin ei näissä tapauksissa tehtäisi vähennyksiä. Jotta rahoitusvaikutus voitaisiin suhteuttaa maksun suorittamisen viivästymiseen, olisi lisäksi säädettävä, että tämän liikkumavaran ylityessä komissio porrastaa unionin maksujen vähentämistä todetun maksuviiveen pituuden mukaan. Tuen maksamista ennen unionin maatalouslainsäädännössä säädettyä aikaisinta mahdollista maksupäivää ei voida perustella samoilla syillä kuin viimeisen mahdollisen maksupäivän jälkeen suoritettavia maksuja. Sen vuoksi vähennyksen ei näiden aikaisten maksujen osalta tulisi olla suhteellinen. Olisi kuitenkin säädettävä poikkeuksesta tapauksissa, joissa unionin maatalouslainsäädännössä säädetään tietyn enimmäismäärän maksamisesta ennakoon.
- (5) Komissio suorittaa jäsenvaltioille maksut näiden toimittamien menoilmoitusten perusteella kuukausittain tai muuten säännöllisin väliajoin. Sen olisi kuitenkin otettava huomioon maksajavirastojen perimät unionin talousarvioon kuuluvat tulot. Sen vuoksi olisi vahvistettava edellytykset maataloustukirahaston ja maaseuturahaston yhteydessä toteutuneiden menojen ja tulojen välillä suoritettaville tietyntyyppisille tasauksille.
- (6) Jos unionin talousarviota ei ole varainhoitovuoden alkaessa lopullisesti vahvistettu, maksuja voidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 16 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaan suorittaa kuukausittain luku luvulta enintään kahdestoistaosalla asianomaiseen lukuun edelliseksi varainhoitovuodeksi hyväksytyistä määrärahoista. Sen varmistamiseksi, että käytettävissä olevat määrärahat jaetaan oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken, olisi säädettävä, että tällaisessa tilanteessa maataloustukirahaston kuukausimaksut ja maaseuturahaston välimaksut suoritetaan prosenttiosuutena kunkin jäsenvaltion toimittamista menoilmoituksista, ja että kuukauden osalta maksamatta jäänyt määrä jaetaan uudelleen seuraavia kuukausi- tai välimaksuja koskevissa komission päätöksissä.
- (7) Sovellettavat valuuttakurssit olisi vahvistettava sen perusteella, määritelläänkö niille alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä määräytymisperuste vai ei. Jotta jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, estettäisiin soveltamasta eri valuuttakursseja toisaalta tulojen tai tuensaajille muuna valuuttana kuin euroina maksettujen tukien kirjanpidon ja toisaalta maksajaviraston laatiman menoilmoituksen yhteydessä, olisi säädettävä, että asianomaisten jäsenvaltioiden on sovellettava maataloustukirahastoa koskeviin menoilmoituksiinsa samaa valuuttakurssia, jota käytetään tulojen perimisen tai tuensaajille suoritettavien maksujen yhteydessä. Useampaan toimeen liittyviä takaisinperimiä koskevien hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi lisäksi säädettävä yhtenäisestä valuuttakursista, jota sovelletaan kyseisten takaisin perittyjen määrien kirjanpidossa.
- (8) Jotta komissio voi tarkastaa, että jäsenvaltiot täyttävät velvoitteensa suojata unionin taloudellisia etuja, ja varmistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklassa säädetyn sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn tehokkaan soveltamisen, olisi annettava säännökset oikaisujen soveltamisen perusteista ja menettelytavoista. Olisi määriteltävä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklassa tarkoitetut erilaiset oikaisut ja säädettävä periaatteista, joiden mukaan olosuhteet otetaan kussakin tapauksessa huomioon oikaisun määrää määritettäessä. Lisäksi olisi vahvistettava säännöt siitä, miten tuensaajilta takaisin perityt määrät hyvitetään rahastoille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (9) Asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säädetään maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään suoraan tai välillisesti kuuluvia maksuja saavien tai suorittavien yritysten kaupallisten asiakirjojen tarkastamisesta, jotta voidaan varmistaa, onko maataloustukirahaston rahoitusjärjestelmään kuuluvat toimet tosiasiaassa toteutettu ja onko ne toteutettu asianmukaisesti. Asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle on aiheellista jättää toimenpiteet, jotka eivät luonteensa vuoksi sovellu kaupallisten asiakirjojen tarkastuksella tapahtuvaan jälkitarkastukseen, sekä toimenpiteet, jotka joko liittyvät pinta-alamaksuihin tai eivät liity kaupallisiin asiakirjoihin, jotka voitaisiin tarkastaa.
- (10) Lukuisat unionin maatalousasetusten säännökset edellyttävät vakuuden antamista maksettavaksi lankeavan määrän maksamisen varmistamiseksi, jos velvoitetta ei ole noudatettu. Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että tätä vaatimusta tulkitaan monin eri tavoin. Epäoikeudenmukaisten kilpailuolosuhteiden välttämiseksi olisi sen vuoksi vahvistettava tätä vaatimusta koskevat edellytykset.
- (11) Vakuuden asettamisesta vakuuden antajalle sekä toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuvat kulut saattavat olla kohtuuttomat siihen määrään nähden, jonka maksaminen varmistetaan asettamalla vakuus, jos tämä määrä on tiettyä rajaa pienempi. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi siten oltava oikeus olla vaatimatta vakuutta tämän rajan alittavan määrän maksamisesta. Lisäksi toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava oikeus olla vaatimatta vakuutta, jos tämä vaatimus olisi velvoitteiden noudattamisesta vastaavan henkilön ominaislaadun vuoksi turha.
- (12) Toimivaltaisella viranomaisella olisi oltava oikeus evätä tarjottu vakuus, jos se ei pidä sitä tyydyttävänä.
- (13) Asetuksella (EU) N:o 1306/2013 vahvistetaan sääntöjä, jotka edellyttävät vakuuden antamista maksettavaksi lankeavan määrän maksamisen varmistamiseksi, jos velvoitetta ei ole noudatettu. Tämän yhden yhtenäisen horisontaalisen oikeudellisen kehyksen lisäksi olisi otettava käyttöön yhdenmukaiset säännöt ylivoimaisista esteistä sekä vakuuden menettämisestä tai vapauttamisesta. Komission asetuksessa (EY) N:o 376/2008⁽¹⁾ ja komission asetuksessa (EY) N:o 612/2009⁽²⁾ on sääntöjä vakuuden vapauttamisesta ja menettämisestä tuonti- ja vientilupien sekä vientitukijärjestelmän aloilla. Tässä asetuksessa säädettäviä uusia sääntöjä olisi sovellettava myös noilla aloilla. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi asiaa koskevat säännökset asetuksissa (EY) N:o 376/2008 ja (EY) N:o 612/2009 olisi poistettava.
- (14) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2012 tehtiin ero ensisijaisten, toissijaisten ja alemmanasteisten vaatimusten välillä, mutta muutamissa komission asetuksissa viitataan ainoastaan ensisijaisiin vaatimuksiin. Vaatimuksen täyttymättä jääminen johti siihen, että vaatimuksen kattama vakuus menetettiin kokonaan tai osittain monimutkaisten laskumenetelmien mukaan, jotka ovat aiheuttaneet epäselvyyttä. Vakuuden menettämiseen sellaisessa käytännön tilanteessa, jossa velvoite joko ei täytynyt, ei ole täytynyt ajoissa tai todistetta veloitteen täyttymisestä ei ole toimitettu määräajassa, olisi sovellettava yksinkertaistettua lähestymistapaa, joka kuitenkin on suhteellisuusperiaatteen mukainen.
- (15) Monissa unionin maatalousasetuksissa säädetään annetun vakuuden pidättämisestä, jos mitä tahansa velvoitetta on rikottu, tekemättä eroa rikkomustyyppien välillä. Oikeudenmukaisen käsittelyn vuoksi olisi eriytettävä eri velvoitteiden rikkomisesta määrättävät seuraamukset. Erityisesti olisi säädettävä vain vakuuden osan menettämisestä tietyissä tapauksissa.
- (16) Seurauksia veloitteen laiminlyönnistä ei saisi erotella sen perusteella, onko ennakkoa saatu vai ei. Tämän vuoksi ennakkoiden maksamisesta annettuihin vakuuksiin olisi sovellettava erillisiä sääntöjä.
- (17) Olisi vahvistettava valuuttakurssin määräytymisperusteet, joita sovelletaan alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä esiin tulevilla eri tilanteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta täsmennyksiä tai poikkeuksia, joista säädetään kyseisiä aloja koskevilla säännöillä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 106 artiklan 5 kohdassa olevien perusteiden mukaan.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 376/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 114, 26.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 612/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 186, 17.7.2009, s. 1).

- (18) Kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa määritettävien hintojen tai määrien osalta asianomaisen taloudellisen päämäärän saavuttamiseen soveltuvin määrätymisperuste on tullilmoituksen hyväksyminen vastaanotetuksi. Sama koskee vientitukia sekä hedelmien ja vihannesten unioniin tulohintoja, joiden perusteella tuotteet luokitellaan yhteiseen tullitariffiin. Tämä määrätymisperuste olisi sen vuoksi vahvistettava.
- (19) Tuotantotuissa valuuttakurssin määrätymisperuste on pääsääntöisesti liitetty tiettyjen muodollisuuksien täyttämiseen. Sääntöjen yhdenmukaistamiseksi olisi määrätymisperusteeksi vahvistettava päivä, jona tuotteiden ilmoitetaan saavuttaneen mahdollisesti vaaditun määränpänsä, ja muissa tapauksissa päivä, jona maksajavirasto hyväksyy tuen maksupyynnön.
- (20) Kaupan pidettävien tuotteiden määrään tai tiettyyn käyttötarkoitukseen tarkoitettujen tuotteiden määrään perustuvien tukien osalta tuen myöntämisedellytys täyttyy, kun toteutetaan toimi, jolla varmistetaan kyseisten tuotteiden asianmukainen käyttö. Toimivaltaisten viranomaisten kirjanpidossa vaadittujen tarkastusten mahdollistamisen ja asiakirjojen yhdenmukaisen käsittelyn varmistamisen edellytyksenä on, että kyseinen toimija ottaa tuotteet haltuunsa. Tämän vuoksi valuuttakurssin määrätymisperuste olisi vahvistettava tuotteiden haltuunoton perusteella.
- (21) Muiden maatalousalalla myönnettävien tukien osalta tilanteet voivat olla hyvin erilaisia. Tällaiset tuet kuitenkin myönnetään aina hakemuksesta ja lainsäädännössä vahvistetuissa määräajoissa. Tämän vuoksi valuuttakurssin määrätymisperusteeksi olisi vahvistettava hakemusten jättämiselle asetettu määräpäivä.
- (22) Kun kyseessä ovat maaseudun kehittämistuet, suorat tuet ja palkkiot viinialalla, valuuttakurssin määrätymisperusteen olisi tilanteen mukaan oltava yhteydessä viinivuoden alkamispäivään, tiettyjen toimien päättämispäivään tai johonkin tiettyyn päivään. Sen vuoksi olisi täsmennettävä kussakin tilanteessa huomioon otettava määrätymisperuste.
- (23) Määrätymisperusteen määrittämiseksi huomioon otettavat tilanteet vaihtelevat huomattavasti eri alojen välillä. Määrätymisperuste olisi siksi vahvistettava näiden eri alojen yksittäisten tilanteiden ja toimenpiteiden luonteen mukaan, erityisesti kun kyseessä ovat maito- ja maitotuotealan tuki, kouluhedelmäjärjestelmä, sokeriala, menkinedistämistoimenpiteet sekä eräät hedelmä- ja vihannesalan toimenpiteet.
- (24) Kun kyseessä ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ⁽¹⁾ tarkoitetut rakenteelliset ja ympäristöön liittyvät määrät sekä sellaiset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽²⁾ mukaisesti hyväksytyt määrät, jotka maksetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti hyväksytyistä maaseudun kehittämisohjelmista, määrät vahvistetaan markkinointivuodelle tai kalenterivuodelle. Taloudellinen päämäärä saavutetaan siis, jos valuuttakurssin määrätymisperuste vahvistetaan kyseiseksi vuodeksi. Tämän perusteella määrätymisperusteeksi olisi vahvistettava sen vuoden 1 päivä tammikuuta, jona päätös tuen myöntämisestä tehdään.
- (25) Kun kyseessä ovat ennakkomaksut ja vakuudet, maksettavat määrät tai määrät, joista on asetettu vakuus, vahvistetaan euroina alakohtaisen maatalouslainsäädännön mukaisesti. Sovellettavan valuuttakurssin on sen vuoksi oltava lähellä ennakon maksupäivää tai vakuuksien asetuspäivää. Jos käytetään vakuuksia, niiden määrän on myös oltava sellainen, että ne kattavat kaikki riskit, joiden vuoksi ne on asetettu. Tällöin valuuttakurssin määrätymisperuste olisi vahvistettava joko sen päivän mukaan, jona ennakon määrä vahvistetaan tai jona vakuus asetetaan, taikka niiden maksupäivän mukaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

- (26) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽¹⁾ mukaisesti komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä ohjelmakauden 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelmien käyttämättömät talousarviositoumukset talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan toisen vuoden lopussa. Tätä sääntöä muutetaan asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 säätämällä, että sitoumukset vapautetaan ilman eri toimenpiteitä talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan kolmannen vuoden lopussa. Johdonmukaisuuden vuoksi N+2-sääntöä olisi edelleen sovellettava ohjelmakauden 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelmiin, ja tätä varten olisi vahvistettava siirtymäsääntö. Ohjelmakauden 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelmien välimaksuissa olisi samoin noudatettava edelleen maaseuturahaston kokonaisvarojen jakautumista kullekin toimintalinjalle koko sen ajan, jonka kyseinen ohjelma kattaa. Jatkuvuuden varmistamiseksi kyseisten ohjelmien hallinnoinnissa näitä siirtymäsäännöksiä olisi lisäksi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MAKSAJAVIRASTOT JA MUUT ELIMET

1 artikla

Maksajavirastojen hyväksymisedellytykset

1. Maksajavirastojen, jotka vastaavat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti menojen hallinnoinnista ja valvonnasta, on annettava suorittamiensa maksujen sekä tiedon toimittamisen ja säilyttämisen osalta riittävät takeet siitä, että
 - a) hakemusten tukikelpoisuus sekä maaseudun kehittämisen yhteydessä suoritettavan tuen jakamismenettelyt ja niiden yhdenmukaisuus unionin sääntöjen kanssa tarkastetaan ennen kuin tuki määrätään maksettavaksi;
 - b) suoritettut maksut kirjataan kirjanpitoon tarkasti ja yksityiskohtaisesti;
 - c) unionin lainsäädännön mukaiset tarkastukset tehdään;
 - d) vaaditut asiakirjat esitetään unionin sääntöjen mukaisissa määräajoissa ja muodossa;
 - e) asiakirjat ovat saatavilla ja että ne säilytetään tavalla, joka takaa niiden täydellisyyden, moitteettomuuden ja luettavuuden pitkällä aikavälillä, myös unionin säännöissä tarkoitettujen sähköisten asiakirjojen osalta.
2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maksajavirastoiksi yksiköitä tai elimiä, jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Tullakseen hyväksytyksi maksajavirastolla on lisäksi oltava hallintorakenne ja sisäisen valvonnan järjestelmä, jotka täyttävät liitteessä I vahvistetut perusteet, jäljempänä 'hyväksymisperusteet', jotka koskevat
 - a) sisäistä ympäristöä,
 - b) valvontatoimia,
 - c) tiedotusta ja viestintää,
 - d) seurantaa.

Jäsenvaltiot voivat määritellä ylimääräisiä hyväksymisperusteita maksajaviraston koon, vastuualojen ja muiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

2 artikla

Koordinointielinten hyväksymisedellytykset

1. Kun maksajavirastoja hyväksytään useampia, kyseisen jäsenvaltion on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätettävä koordinointielimen hyväksymisestä ministeritason virallisella asiakirjalla varmistuttuaan, että kyseisen elimen hallintoa koskevat järjestelyt antavat riittävät takeet siitä, että se pystyy suorittamaan mainitussa artiklassa tarkoitetut tehtävät.
2. Tullakseen hyväksytyksi koordinointielimellä on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että
 - a) komissiolle annettavat ilmoitukset perustuvat asianmukaisesti hyväksytyistä lähteistä saatuihin tietoihin;
 - b) komissiolle annettavat ilmoitukset on ennen niiden toimittamista hyväksytty asianmukaisesti;
 - c) komissiolle annettavien tietojen tukena on asianmukainen kirjausketju;
 - d) saatuja ja toimitettuja tietoja koskevat asiakirjat säilytetään huolellisesti paperiversioina tai atk-muodossa.

3 artikla

Maksajaviraston velvollisuudet julkisen intervention osalta

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maksajavirastojen on huolehdittava ja otettava vastuu julkisen varastoinnin interventiotöiden hallinnoinnista ja valvonnasta tämän asetuksen liitteessä II ja tapauksen mukaan alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin erityisesti mainitussa liitteessä vahvistettujen valvonnan vähimmäisprosenttiosuuksien mukaisesti.

Maksajavirastot voivat siirtää näitä tehtäviä koskevaa toimivaltaansa tämän asetuksen liitteessä I olevan 1 kohdan C alakohdassa vahvistetut hyväksyntäedellytykset täyttävälle interventioelimille tai toimia muiden maksajavirastojen välityksellä.

2. Rajoittamatta maksajavirastojen tai interventioelinten julkista varastointia koskevaa kokonaisvastuuta maksajavirastot ja interventioelimet voivat
 - a) antaa tiettyjen julkisen varastoinnin toimenpiteiden hallinnoinnin luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka huolehtivat interventioon otettujen maataloustuotteiden varastoinnista, jäljempänä 'varastonpitäjät';
 - b) valtuuttaa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt suorittamaan tiettyjä alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjä erityisiä tehtäviä.

Jos maksajavirastot antavat hallinnoinnin ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetuille varastonpitäjille, hallinnoinnin on tapahduttava liitteessä III määriteltyihin velvoitteisiin ja yleisiin periaatteisiin perustuvilla varastointisopimuksilla.

3. Maksajavirastolla on julkisen varastoinnin alalla seuraavat velvollisuudet:
 - a) varasto- ja rahoituskirjanpidon pitäminen jokaisesta julkisen varastoinnin interventiotöiden kohteena olevasta tuotteesta 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, jäljempänä 'tilikausi', toteutamiensa toimien perusteella;
 - b) luettelon ylläpitäminen niistä varastonpitäjistä, joiden kanssa ne ovat tehneet julkista varastointia koskevan sopimuksen. Luettelossa on oltava viittaukset, joista käy ilmi kaikkien varastointipaikkojen täsmällinen yksilöinti, kuten kapasiteetti, varastosuojien, kylmätilojen tai siilojen numerot, kartat ja kaaviot;

- c) julkiseen varastointiin käytettävien sopimusmallien sekä varastonpitäjien toteuttamaa tuotteiden haltuunottoa, varastointia ja varastosta poistamista sekä varastonpitäjien vastuuta koskevien sääntöjen pitäminen komission saatavilla;
- d) sellaisen keskitetyn ja atk-pohjaisen varastokirjanpidon toteuttaminen, joka käsittää kaikki varastointipaikat, kaikki tuotteet, eri tuotteiden kaikki määrät ja laadut ja jossa täsmennetään kunkin tuotteen osalta paino (tarvittaessa netto- ja bruttopainot) tai tilavuus;
- e) kaikkien interventiotuotteiden varastointia, säilyttämistä, kuljetusta tai siirtoa koskevien toimien toteuttaminen unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta ostajien, toimien toteuttamiseen osallistuvien muiden maksajavirastojen ja valtuutettujen henkilöiden omaa vastuuta;
- f) säännöllisesti ja ilman ennakkovaroitusta tehtävien tarkastusten suorittaminen interventiotuotteiden varastointipaikoilla läpi vuoden. Ennakkoilmoitus voidaan kuitenkin antaa mahdollisimman lyhyellä varoitusaajalla edellyttäen, että tarkastuksen tarkoitus ei vaarannu. Ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa enintään 24 tuntia ennen tarkastusta;
- g) vuosi-inventaarin toteuttaminen 4 artiklan mukaisesti.

Jos yhden tai useamman tuotteen julkisen varastoinnin kirjanpito on jäsenvaltiossa annettu useamman maksajaviraston hoidettavaksi, jäsenvaltion on konsolidoitava a ja d alakohdassa tarkoitetut varastokirjanpito ja rahoituskirjanpito ennen tietojen toimittamista komissiolle.

4. Maksajavirastojen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan

- a) unionin interventiotöimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden asianmukainen säilytys varmistamalla varastoitujen tuotteiden laatu vähintään kerran vuodessa;
- b) interventiovarastojen koskemattomuus.

5. Maksajavirastojen on ilmoitettava komissiolle välittömästi

- a) tapauksista, joissa tuotteen varastoinnin pitkittyminen saattaisi aiheuttaa sen laadun heikentymistä;
- b) luonnonmullistuksista johtuvista tuotteiden hävikeistä tai laadun heikentymisestä.

Kun kyseessä on jokin ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu tilanne, komissio tekee asianmukaisen päätöksen

- a) ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.
- b) ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 116 artiklan 3 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. Maksajavirastot vastaavat unionin interventiotöidenpiteen kohteena olevien tuotteiden huonosta säilytyksestä johtuvista taloudellisista seurauksista erityisesti jos varastointimenetelmät ovat olleet soveltumattomat. Maksajavirastojen taloudellinen vastuu on sitova, riippumatta siitä, mihin toimenpiteisiin varastonpitäjä vastaan ryhtyy, jos ne eivät noudata sitoumuksiaan tai velvollisuuksiaan.

7. Maksajaviraston on pidettävä pysyvästi komission edustajien tai komission valtuuttamien henkilöiden saatavilla sähköisesti tai maksajaviraston toimipaikassa julkisen varastoinnin tilit sekä kaikki interventioon liittyvät laaditut tai vastaanotetut tiedostot, asiakirjat ja sopimukset.

4 artikla

Inventaari

1. Maksajavirastojen on laadittava kunkin tilikauden aikana inventaari kustakin unionin interventiotöidenpiteiden kohteena olleesta tuotteesta.

Niiden on verrattava inventaarin tuloksia kirjanpito-tietoihin. Varmenemisen yhteydessä todetut määrien erot ja havaituista laadun muutoksista johtuvat rahamäärät on kirjattava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 46 artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi tavanomaisista varastointitoimista johtuvien puuttuvien määrien on vastattava kirjanpito-tiedoista johdetun inventaarin mukaisten teoreettisten varastojen ja 1 kohdassa säädetyn inventaarin perusteella vahvistettujen tosiasiallisten varastojen tai tosiasiallisten varastojen loppumisen jälkeen jäljelle jäävän kirjanpidollisen varaston välistä erotusta, ja niihin sovelletaan liitteessä IV vahvistettuja poikkeamaraajoja.

II LUKU

VARAINHOITO

5 artikla

Viimeisimmän maksumääräajan noudattamatta jättäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 40 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen poikkeusten nojalla ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti määräaikojen ulkopuolella toteutuneille menoille voidaan Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) osalta myöntää unionin rahoitusta tämän artiklan 2–6 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

2. Kun määräaikojen päättymisen jälkeen toteutuneiden menojen määrä on 5 prosenttia tai vähemmän määräaajoissa toteutuneiden menojen määrästä, kuukausimaksuihin ei tehdä vähennyksiä.

Kun määräaikojen päättymisen jälkeen toteutuneiden menojen määrä ylittää 5 prosentin marginaalin, kaikkiin muihin menoihin, joita koskevat maksut ovat myöhästyneet, tehdään vähennykset seuraavia sääntöjä noudattaen:

- a) maksumääräajan päättymistä seuraavan kuukauden aikana toteutuneita menoja vähennetään 10 prosenttia,
- b) maksumääräajan päättymistä seuraavan toisen kuukauden aikana toteutuneita menoja vähennetään 25 prosenttia,
- c) maksumääräajan päättymistä seuraavan kolmannen kuukauden aikana toteutuneita menoja vähennetään 45 prosenttia,
- d) maksumääräajan päättymistä seuraavan neljännen kuukauden aikana toteutuneita menoja vähennetään 70 prosenttia,

e) myöhemmin kuin maksumääräajan päättymistä seuraavan neljännen kuukauden aikana toteutuneita menoja vähennetään 100 prosenttia.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, suoriin tukiin, joita koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ⁽¹⁾ 7 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua marginaalia ei ole kalenterivuoden N osalta kokonaan käytetty vuoden N+1 15 päivään lokakuuta mennessä maksettuihin tukiin ja siitä käyttämättä jäänyt osa on enemmän kuin kaksi prosenttia, marginaali alennetaan kahteen prosenttiin;

b) varainhoitovuonna N+1, maksumäärärajan jälkeen maksetut suorat tuet, muut kuin maksut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽³⁾ mukaiset maksut, kalenterivuodelta N-1 tai aiemmalta kalenterivuodelta ovat tukikelpoisia maataloustukirahaston rahoitukseen vain, jos varainhoitovuonna N+1 maksettujen suorien tukien kokonaismäärä, kun siihen on tarvittaessa tehty asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklassa säädetty mukautus, ei ylitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä III vahvistettua enimmäismäärää kalenterivuonna N mainitun asetuksen 7 artiklan mukaisesti.

c) a tai b alakohdassa tarkoitettujen rajat ylittävistä menoista vähennetään 100 prosenttia.

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja korvausten määriä ei oteta huomioon tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttymistä tarkistettaessa;

4. Jos joidenkin toimenpiteiden yhteydessä esiintyy erityisiä hallinnollisia erityisongelmia tai jos jäsenvaltiot antavat asialliset perustelut, komissio soveltaa 2 ja 3 kohdassa säädettyistä vähennysasteikoista eroavaa vähennysasteikkoa ja/tai pienempiä vähennyksiä tai jättää vähennykset tekemättä.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta menoihin, jotka ylittävät 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rajan.

5. Maksumääräaikaisten noudattamisen valvonta kuukausimaksujen yhteydessä on toteutettava kaksi kertaa varainhoitovuoden aikana:

a) 31 päivään heinäkuuta mennessä toteutuneista menoista,

b) 15 päivään lokakuuta mennessä toteutuneista menoista.

Elo-, syys- ja lokakuun aikana tapahtuneet mahdolliset määräaikaisten ylittämiset otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 51 artiklassa tarkoitettujen tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen yhteydessä.

6. Tässä artiklassa tarkoitettujen vähennysten soveltaminen ei rajoita asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklassa tarkoitettua tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa myöhempää päätöstä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

6 artikla

Aikaisimman maksupäivän noudattamatta jättäminen

Jos jäsenvaltiot saavat maataloustukirahaston osalta suorittaa ennakkomaksuja tiettyyn enimmäismäärään asti ennen alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä vahvistettua aikaisinta maksupäivää, kaikkia tämän enimmäismäärän ylittäviä menoja on pidettävä ennen aikaisinta maksupäivää maksettuina menoina. Näille menoilta voidaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 40 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen poikkeusten mukaisesti kuitenkin myöntää unionin rahoitusta 10 prosentin vähennystä soveltaen.

7 artikla

Maksajavirastojen suorittamat korvaukset

1. Komissio maksaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 18 artiklan 3 kohdan nojalla tekemällään kuukausimaksuja koskevalla päätöksellä kunkin jäsenvaltion ilmoittamien menojen loppusumman, josta on vähennetty käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen määrä, jonka mainittu jäsenvaltio on merkinnyt samaan menoilmoitukseen. Tämän korvauksen katsotaan vastaavan kyseisten tulojen perintää.

Käyttötarkoitukseensa sidottuista tuloista syntyneet maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat avataan, kun kyseiset tulot sidotaan budjettikohtiin. Sitominen tapahtuu käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen kirjanpitoon merkitsemisen yhteydessä, kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden toimittamien selvitysten vastaanottamisesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 43 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Jos asetuksen (EU) N:o 1306/2013 43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut summat on väärinkäytöksen tai laiminlyönnin vuoksi kuitenkin pidätetty ennen kyseisen tuen maksamista, ne on vähennettävä vastaavista menoista.

3. Euroopan maaseudun kehittämisrahaston (maaseuturahasto) osuukien määrät, jotka on peritty takaisin asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman mukaisilta tuensaajilta kullakin viitekaudella, vähennetään mainittua kautta koskevaa menoilmoitusta vastaavasta maaseuturahaston maksettavaksi tulevasta määrästä.

4. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 51 artiklassa tarkoitettua tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä mahdollisesti seuraavat yli- tai alijäämät, jotka voidaan käyttää uudelleen maaseudun kehittämisohjelmassa, lisätään maaseuturahaston rahoitusosuuteen tai vähennetään siitä tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen jälkeen laaditussa ensimmäisessä menoilmoituksessa.

5. Maataloustukirahastosta saatava rahoitus kattaa maksajaviraston toimittamien tietojen perusteella laskettujen, interventioimenpiteistä mahdollisesti saaduilla tuloilla vähennettyjen ja komission käyttöön ottamalla tietojärjestelmällä validoitujen ja maksajaviraston laatimaan menoilmoitukseen sisältyvien menojen määrän.

8 artikla

Unionin talousarvion myöhäinen hyväksyminen

1. Jos unionin talousarviota ei ole varainhoitovuoden alkaessa lopullisesti vahvistettu, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 18 artiklassa tarkoitetut kuukausimaksut myönnetään kullekin luvulle vahvistettuna prosenttiosuutena kultakin jäsenvaltiolta saaduista menoilmoituksista ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 16 artiklassa säädettyissä rajoissa. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioille korvaamatta jääneen määrän tulevia korvauksia koskeissa päätöksissään.

2. Jos unionin talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, maaseuturahaston osalta

a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 36 artiklassa tarkoitettuja välimaksuja myönnetään suhteessa käytettävissä oleviin määrärahoihin prosenttiosuutena kustakin maaseudun kehittämisohjelmasta saadusta menoilmoituksesta. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioille korvaamatta jääneen määrän tulevissa välimaksuissa.

- b) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 33 artiklassa tarkoitetuissa talousarviositoumuksissa noudatetaan maaseudun kehittämisohjelmien hyväksymistä seuraavan ensimmäisten vuotuisten erien jälkeen ohjelmien hyväksymisjärjestystä. Myöhempiä erä koskevat talousarviositoumukset tehdään siinä järjestyksessä, kun ohjelmissa käytetään vastaavat sitoumukset. Komissio voi tehdä osittaisia vuotuisia sitoumuksia maaseudun kehittämisohjelmiin, jos käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat ovat rajalliset. Loput määrärahoista sidotaan näihin ohjelmiin, kun lisämaksusitoumusmäärärahat ovat käytettävissä.

9 artikla

Kuukausimaksujen lykkäminen

Ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille, joita asia koskee, komissio voi lykätä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 18 artiklassa tarkoitettuja kuukausimaksuja jäsenvaltioissa, joissa mainitun asetuksen 102 artiklan 1 kohdan c alakohdan i ja ii kohdassa tarkoitettut tiedonannot saapuvat myöhässä tai niissä on ristiriitaisia tietoja, joiden vuoksi tarvitaan lisätarkastuksia.

10 artikla

Maksujen keskeytys myöhäisen ilmoituksen tapauksessa

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 42 artiklassa tarkoitettua maksujen keskeytystä sovelletaan tämän asetuksen liitteessä V lueteltuihin toimenpiteisiin.
2. Maataloustukirahaston menoihin sovelletaan seuraavia maksujen keskeyttämismääriä:
 - a) jos tarkastusten tuloksia ei ole toimitettu 15 päivään lokakuuta mennessä, keskeytetty määrä on yksi prosentti menoista, joiden osalta tarvittavia tietoja ei ole toimitettu ajoissa;
 - b) jos tarkastusten tuloksia ei ole toimitettu 1 päivään joulukuuta mennessä, keskeytetty määrä on 1,5 prosenttia menoista, joiden osalta tarvittavia tietoja ei ole toimitettu ajoissa.
3. Maaseuturahaston menoihin sovelletaan seuraavia maksujen keskeyttämismääriä:
 - a) jos tarkastusten tuloksia ei ole toimitettu 15 päivään lokakuuta mennessä, keskeytetty määrä on yksi prosentti menoista, joiden osalta tarvittavia tietoja ei ole toimitettu ajoissa;
 - b) jos tarkastusten tuloksia ei ole toimitettu 15 päivään tammikuuta mennessä, keskeytetty määrä on 1,5 prosenttia menoista, joiden osalta tarvittavia tietoja ei ole toimitettu ajoissa.

11 artikla

Menoilmoitusten laatimisessa sovellettava valuuttakurssi

1. Maataloustukirahastossa niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 106 artiklan 4 kohdan mukaisesti sovellettava menoilmoitusten laatimiseksi V luvun ja alakohtaisen maatalouslainsäädännön mukaisesti samaa valuuttakurssia, jota ne ovat käyttäneet suorittaessaan maksuja tuensaajille tai periessään tuloja. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 51 ja 52 artiklassa tarkoitettuja tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevia päätöksiä varten jäsenvaltioiden on käytettävä ensimmäistä valuuttakurssia, jonka Euroopan keskuspankki on vahvistanut sen jälkeen, kun kyseiset päätökset hyväksyttiin.

Sovellettava valuuttakurssi muissa kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008⁽¹⁾ perusteella hyväksytyissä viinialan menekinedistämisohjelmissä ja toimissa, joiden osalta alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä ei ole vahvistettu valuuttakurssin määräytymisperustetta, on Euroopan keskuspankin ennen sitä kuukautta, jolle menot tai käyttötarkoitukseensa sidotut tulot ilmoitetaan, vahvistama toiseksi viimeinen valuuttakurssi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3/2008, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa (EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1).

2. Maaseudun kehittämissohjelmissa euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden on menoilmoitustensa laatimiseksi sovellettava kunkin maksun tai takaisinperinnän osalta Euroopan keskuspankin ennen sitä kuukautta, jonka aikana toimet merkitään maksajaviraston kirjanpitoon, vahvistamaa toiseksi viimeistä valuuttakurssia.

III LUKU

TILIEN TARKASTAMINEN JA HYVÄKSYMINEN SEKÄ MUUT TARKASTUKSET

12 artikla

Oikaisujen tekemisen perusteet ja menettelytavat tilien sääntöjenmukaisuuden tarkastamisen yhteydessä

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 1 kohdan nojalla annettavan unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettäviä määriä koskevan päätöksen tekemiseksi komissio erittelee ne määrät tai määrien osat, jotka on todettu aiheettomasti maksetuiksi, ja ne, jotka määritetään soveltamalla ekstrapoloituja tai kiinteämäärisiä oikaisuja.

Jos komissio toteaa, ettei menoja ole toteutettu unionin lainsäädännön mukaisesti ja maataloustukirahaston osalta sovellettavan unionin sekä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, se käyttää unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettävien määrien määrittämisessä omia huomioitaan ja ottaa huomioon tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 mukaisen sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn yhteydessä.

2. Vain jos aiheettomasti maksetut määrät voidaan yksilöidä oikeasuhteisin ponnistuksin, komissio käyttää rahoituksen ulkopuolelle jättämisen perusteena tällaisten määrien yksilöintiä. Jos komission ei voi oikeasuhteisin ponnistuksin yksilöidä aiheettomasti maksettuja määriä, jäsenvaltiot voivat komission sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyssä asettamassa määräajassa toimittaa tietoja näiden määrien tarkastuksesta, jossa on tarkasteltu kaikkia sellaisia yksittäisiä tapauksia, joihin sääntöjenvastaisuus on saattanut vaikuttaa. Tämän tarkastuksen on katettava kaikki menot, jotka on suoritettu sovellettavan oikeuden vastaisesti ja jotka on otettu unionin talousarvioon. Toimitetuissa tiedoissa on ilmoitettava kaikki yksittäiset määrät, jotka eivät kyseisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi ole tukikelpoisia.

3. Jos aiheettomasti maksettuja määriä ei voida yksilöidä 2 kohdan mukaisesti, komissio voi määrittää rahoituksen ulkopuolelle jätettävät määrät soveltamalla ekstrapoloituja oikaisuja. Jotta komissio voi määrittää kyseiset määrät, jäsenvaltiot voivat komission sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyssä asettamassa määräajassa toimittaa laskelman unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettävästä määrästä ekstrapoloimalla tilastollisin menetelmin kyseisten tapausten edustavaan otokseen perustuvista tarkastuksista saadut tulokset. Otos on valittava perusjoukosta, jossa todetun sääntöjenvastaisuuden voidaan kohtuudella olettaa ilmenevän.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimittamien tulosten huomioon ottamiseksi komissiolla on oltava mahdollisuus

- a) arvioida yksilöinnissä tai ekstrapoloinnissa käytettyjä menetelmiä, joista jäsenvaltioiden on toimitettava selkeät kuvaukset;
- b) tarkastaa 3 kohdassa tarkoitettujen otoksen edustavuus;
- c) tarkastaa sille toimitetun laskelman tai ekstrapoloinnin sisältö ja tulokset;
- d) saada riittävä ja merkityksellinen todentava aineisto laskemisen tai ekstrapoloinnin perusteena olevaista tiedoista.

5. Jäsenvaltiot voivat 3 kohtaa soveltaessaan käyttää maksajavirastojen valvontatilastoja, jotka todentamisviranomaisen on varmentanut, tai tällaisen elimen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklassa tarkoitettujen tarkastuksen yhteydessä tekemää virhetason arviota, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) komissio on tyytyväinen todentamisviranomaisen työhön sekä tarkastusstrategian että tosiasiallisen tarkastustyön sisällön, laajuuden ja laadun suhteen;

b) todentamisviranomaisen työn kohde ja laajuus on johdonmukainen kyseessä olevan sääntöjenmukaisuuden tarkastuksen kohteen ja laajuuden kanssa, erityisesti kun kyseessä ovat toimenpiteet tai ohjelmat;

c) niiden seuraamusten määrä, joita olisi pitänyt soveltaa, on otettu huomioon arvioinneissa.

6. Jos edellytykset unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettävien määrien määrittämiseksi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla eivät täyty tai määriä ei voida tapauksen luonteen vuoksi määrittää kyseisten kohtien perusteella, komissio soveltaa soveltuvia kiinteämääräisiä oikaisuja ottaen huomioon rikkomuksen luonteen ja vakavuuden sekä oman arvionsa unionille aiheutuneen taloudellisen vahingon vaarasta.

Kiinteämääräisen oikaisun taso määritellään ottaen erityisesti huomioon todetun sääntöjenvastaisuuden laatu. Tätä varten valvonnassa ilmenneet puutteet jaetaan olennaisessa valvonnassa ja lisävalvonnassa ilmenneisiin puutteisiin seuraavasti:

a) olennaista valvontaa ovat tukikelpoisuuden määrittämiseksi sekä vähennysten ja seuraamusten asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tehtävät hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset.

b) lisävalvontaa ovat kaikki muut maksupyyntöjen asianmukaisen käsittelyn edellyttämät hallinnolliset toimet.

Jos saman sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn yhteydessä todetaan erilaisia sääntöjenvastaisuuksia, jotka erikseen tarkasteltuina johtaisivat erilaisiin kiinteämääräisiin oikaisuihin, sovelletaan aina pelkästään suurinta kiinteämääräistä oikaisua.

7. Määritettäessä kiinteämääräisen oikaisun suuruutta komissio kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin, jotka osoittavat vakavien puutteiden olemassaoloa ja siten unionin talousarviolle suurempaa vahinkoriskiä:

a) yksi tai useampi olennaisen valvonnan osa on jätetty toteuttamatta tai on toteutettu niin heikosti tai niin epäsäännöllisin väliajoin, ettei sen perusteella voida määritellä maksupyyntöjen tukikelpoisuutta tai ehkäistä sääntöjenvastaisuuksia; tai

b) saman valvontajärjestelmän yhteydessä havaitaan vähintään kolme puutetta; tai

c) jäsenvaltion valvontajärjestelmää ei ole sovellettu lainkaan tai sitä sovelletaan huomattavan puutteellisesti ja on olemassa todisteita laaja-alaisista sääntöjenvastaisuuksista, ja sääntöjenvastaisuuksiin ja vilpillisiin menettelyihin puuttuminen on laiminlyöty; tai

d) jäsenvaltion suhteen on jo sovellettu vastaaviin, samalla alalla ilmenneisiin puutteisiin liittyvää oikaisua, ottaen kuitenkin huomioon kyseisen jäsenvaltion jo toteuttamat korjaavat tai korvaavat toimenpiteet.

8. Jos jäsenvaltio esittää tiettyjä objektiivisia seikkoja, jotka eivät täytä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, mutta jotka osoittavat, että rahastoille aiheutuva suurin mahdollinen vahinko on pienempi kuin määrä, joka saataisiin ehdotettua pienemmän kiinteämääräisen oikaisun soveltamisesta, komissio soveltaa pienempää kiinteämääräistä oikaisua päättäessään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan nojalla määristä, jotka jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle.

9. Määrät, jotka on tosiasiallisesti peritty tuensajilta ja hyvitetty rahastoille komission sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyssä asettamaan asianmukaiseen päivämäärään mennessä, vähennetään määrästä, jonka komissio asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 nojalla päättää jättää unionin rahoituksen ulkopuolelle.

13 artikla

Takaisinperintämenettelystä seuraava velvoite

Kun asetuksen (EU) N:o 1306/2013 54 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu takaisinperintämenettely on saatu päätökseen, jäsenvaltioiden on

- a) palautettava maataloustukirahastolle 50 prosenttia takaisin perityistä määristä mainitun asetuksen 55 artiklan toisessa kohdassa säädetyn takaisinperintäkulujen vähennyksen jälkeen;
- b) palautettava maaseuturahastolle 50 prosenttia määristä, jotka on peritty takaisin joko maaseudun kehittämisohjelman päättämisen jälkeen tai peritty takaisin ennen ohjelman päättämistä, mutta niitä ei ole voitu käyttää uudelleen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Toimien tarkastaminen

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 III luvun V osastossa määriteltyä toimien tarkastamista koskevaa järjestelmää ei sovelleta tämän asetuksen liitteessä VI lueteltuihin toimenpiteisiin.

IV LUKU

VAKUUDET

1 JAKSO

Soveltamisala ja määritelmien käyttö

15 artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan aina, kun maatalouden alakohtaisessa lainsäädännössä säädetään vakuudesta, riippumatta siitä, käytetäänkö vakuudesta nimenomaisesti ilmaisua 'vakuus'.

Tätä lukua ei sovelleta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ tarkoitettujen tuonti- ja vientitullien maksamisen varmistamiseksi annettuihin vakuuksiin.

16 artikla

Tässä luvussa käytetyt määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'toimivaltaisella viranomaisella' joko viranomaista, joka on toimivaltainen vastaanottamaan vakuuden tai viranomaista, joka on toimivaltainen päättämään asiaa koskevan sääntelyn mukaisesti vakuuden vapauttamisesta tai pidättämisestä;
- b) 'kokonaisvaltaisella vakuudella' toimivaltaiselle viranomaiselle annettua vakuutta useamman velvoitteen noudattamisesta;
- c) 'vakuutetun määrän kyseisellä osalla' vakuutetun määrän osaa, jota vastaavaa määrää koskevaa vaatimusta ei ole noudatettu.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

2 JAKSO

Vakuutta koskevat vaatimukset

17 artikla

Vakuudesta vastaava

Vakuuden antajan on oltava sellainen henkilö tai vakuus on annettava sellaisen henkilön lukuun, joka vastaa määrän maksamisesta, jos velvoitetta ei täytetä.

18 artikla

Vakuuden vaatimatta jättäminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi olla vaatimatta vakuutta, jos velvoitteiden noudattamisesta vastaava on

- a) julkinen elin, joka harjoittaa viranomaisen toimintaa; tai
- b) yksityinen elin, joka harjoittaa a alakohdassa tarkoitettua toimintaa valtion valvonnan alaisena.

2. Toimivaltainen viranomainen voi olla vaatimatta vakuutta, jos vakuutettu määrä on pienempi kuin 500 euroa. Tässä tapauksessa asianomaisen on sitouduttava kirjallisesti maksamaan vaatimatta jätettyä vakuutta vastaava määrä, jos velvoitetta ei täytetä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vakuuden arvoon lasketaan mukaan kaikki samaan toimeen liittyvät asianmukaiset velvoitteet.

19 artikla

Vakuuksiin liitetyt edellytykset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kieltäydyttävä hyväksymästä tai vaadittava korvaamaan tarjottu vakuus, jota se pitää soveltumattomana tai riittämättömänä tai joka ei kata riittävän pitkää ajanjaksoa.
2. Jos käteistalletus suoritetaan pankkisiirtona, se voidaan katsoa vakuudeksi vasta, kun toimivaltainen viranomainen on varmistunut määrän saamisesta käyttöönsä.
3. Sekki, jonka maksamisen sen jäsenvaltion tätä tehtävää varten hoitamaan hyväksymä rahoituslaitos on taannut, jonka toimivaltainen viranomainen on kyseessä, katsotaan käteistalletukseksi. Toimivaltaisen viranomaisen ei tarvitse esittää sekkiä maksettavaksi ennen kuin takuu aika on päättymässä.

Muu kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu sekki kelpaa vakuudeksi ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen varmistuu sen määrän saamisesta käyttöönsä.

4. Rahalaitoksen vaatimat kulut lankeavat vakuuden antajan maksettaviksi.
5. Korkoa ei makseta käteistalletuksena maksetun vakuuden antajalle.

20 artikla

Euron käyttö

1. Vakuudet asetetaan euroina.
2. Jos vakuus hyväksytään jäsenvaltiossa, joka ei ole ottanut käyttöön euroa, vakuuden määrä euroina muunnetaan asianomaiseksi kansalliseksi valuutaksi V luvun säännösten mukaisesti. Vakuutta vastaavat sitoumusmäärärahat ja määrä, joka mahdollisesti pidätetään väärinkäytöksen tai laiminlyönnin vuoksi, säilyvät euromääräisinä.

21 artikla

Takaaja

1. Takaajan virallisen asuinpaikan tai sijoittautumispaikan on oltava unionissa, ja jollei perussopimuksen palvelujen vapaata tarjoamista koskevista määräyksistä muuta johdu, sen jäsenvaltion, jossa vakuus annetaan, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä. Takaajan on sitouduttava toimittamalla kirjallinen vakuus.
2. Kirjallisessa vakuudessa on vähintään
 - a) määritettävä velvoite, tai jos on kyse kokonaisvaltaisesta vakuudesta, velvoitteen tai velvoitteiden muodot, joiden noudattaminen taataan maksamalla rahasumma;
 - b) ilmoitettava enimmäismäärä, johon takaaja sitoutuu;
 - c) määriteltävä takaajan sitoutuminen yhdessä ja yhteisvastuullisesti velvoitteen noudattamisesta vastaavan henkilön kanssa maksamaan saatava summa 30 päivän kuluessa toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksesta ja vakuuden rajoissa, jos vakuus pidätetään.
3. Jos kirjallinen kokonaisvaltainen vakuus on jo toimitettu, toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä noudatettava menettely, jotta tämän kokonaisvaltaisen vakuuden osa tai se kokonaisuudessaan liitetään erityiseen veloitteeseen.

22 artikla

Ylivoimaisen esteen soveltaminen

Vakuuden kattaman velvollisuuden täyttämisestä vastaavan henkilön, joka väittää velvoitteen noudattamatta jättämisen johtuneen ylivoimaisesta esteestä, on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että kyse on ylivoimaisesta esteestä. Jos toimivaltaisen viranomaisen vahvistaa, että kyseessä on ylivoimainen este, velvoite peruutetaan yksinomaan vakuuden vapauttamiseksi.

3 JAKSO

Muiden kuin 4 jaksossa tarkoitettujen vakuuksien vapauttaminen tai pidättäminen

23 artikla

Vakuuksien pidättäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 66 artiklan 1 kohdassa mainittu velvoite on vaatimus toteuttaa jokin siinä asetuksessa, jossa vaatimus asetetaan, edellytetty toimi tai pidättäytyä sen toteuttamisesta.
2. Jos velvoitetta ei ole täytetty eikä sen täyttämiseksi ole asetettu määräaika, vakuus pidätetään, kun toimivaltaisen viranomaisen toteaa, ettei velvoitetta ole täytetty.
3. Jos velvoitteen täyttämiseksi on asetettu määräaika, ja velvoite täytettiin vasta kyseisen määräajan jälkeen, vakuus on pidätettävä.

Tässä tapauksessa vakuudesta pidätetään 10 prosenttia välittömästi ja jäljelle jäävästä määrästä vielä lisäprosenttiosuus seuraavasti:

- a) kaksi prosenttia vuorokaudelta, joka ylittää velvoitteen täyttämisen määräajan, kun kyseessä on tuotteiden tuonti kolmanteen maahan;
- b) viisi prosenttia vuorokaudelta, joka ylittää velvoitteen täyttämisen määräajan, kun kyseessä on tuotteiden poistuminen unionin tullialueelta.

4. Jos velvoite täytetään ajoissa, ja tätä koskevien todisteiden esittämiselle on asetettu määräaika, velvoitteeseen liittyvä vakuus pidätetään jokaiselta määräajan ylittävältä vuorokaudelta suhteessa 0,2/määräaika päivinä ja ottaen huomioon 25 artikla.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu todiste tarkoittaa käytetyn tai erääntyneen tuonti- tai vientitodistuksen esittämistä tai todisteen esittämistä siitä, että tuotteet ovat poistuneet unionin tullialueelta, vakuudesta on pidätettävä 15 prosenttia, jos todiste jätetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vahvistettua määräajan jälkeen mutta viimeistään 730. vuorokautena todistuksen voimassaolon päättymisestä. Jäljellä oleva vakuuden määrä pidätetään 730 vuorokauden jälkeen kokonaan.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu todiste tarkoittaa käytetyn tai erääntyneen ennakkovahvistuksen sisältävän tuonti- tai vientitodistuksen esittämistä, vakuudesta pidätetään

- a) 10 prosenttia, jos todistus esitetään 61. ja 90. vuorokauden välisenä aikana todistuksen voimassaolon päättymisestä;
- b) 50 prosenttia, jos todistus esitetään 91. ja 120. vuorokauden välisenä aikana todistuksen voimassaolon päättymisestä;
- c) 70 prosenttia, jos todistus esitetään 121. ja 150. vuorokauden välisenä aikana todistuksen voimassaolon päättymisestä;
- d) 80 prosenttia, jos todistus esitetään 151. ja 180. vuorokauden välisenä aikana todistuksen voimassaolon päättymisestä;
- e) 100 prosenttia, jos todistus esitetään todistuksen voimassaolon päättymistä seuraavan 180. vuorokauden jälkeen.

5. Pidätettävä tai vapautettava vakuuden määrä pyöristetään alaspäin ensimmäiseen kokonaiseen euroon tai sovelletaan kansalliseen valuuttaan.

24 artikla

Vakuuksien vapauttaminen

1. Vakuus tai, tapauksen mukaan, jäljelle jäävä osa vakuudesta on vapautettava viipymättä, kun unionin erityisen sääntelyn sääntöjen mukaiset todisteet velvoitteen täyttämiseksi on annettu tai vakuus on osittain pidätetty asetuksen (EU) N:o 1306/2013 66 artiklan 2 kohdan tai tämän asetuksen 23 artiklan mukaisesti.

2. Vakuus vapautetaan pyynnöstä osittain, jos tuotteen määrän osaa koskeva, tätä tarkoitusta varten säädetty todiste esitetään, sillä edellytyksellä, että tämä osa ei ole pienempi kuin asetuksessa, jossa vakuus vaaditaan, määritetty vähimmäismäärä, tai, tällaisten säännösten puuttuessa, jäsenvaltion määrittämä vähimmäismäärä.

3. Jos vakuuden vapauttamiseksi tarvittavien todisteiden esittämiselle ei ole säädetty ajankohtaa, ajanjakso on 365 vuorokautta sen velvoitteen, josta vakuus on annettu, noudattamiselle asetetusta määräajasta. Jos tällaista määräaika ei ole asetettu, ajanjakso on 365 vuorokautta siitä päivästä, jona kaikki velvoitteet on täytetty.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso saa olla enintään 1 095 vuorokautta siitä, kun vakuus on liitetty tiettyyn velvoitteeseen.

25 artikla

Enimmäismäärät

- 1. Pidätetyn määrän kokonaismäärä ei saa olla suurempi kuin 100 prosenttia vakuutetun määrän kyseisestä osasta.
- 2. Viranomainen voi luopua määrältään alle 100 euron pidättämisestä edellyttäen, että kansallisissa laissa, asetuksessa tai hallinnollisissa määräyksissä on säädetty vastaaviin tapauksiin sovellettavista samanlaisista säännöistä.

4 JAKSO

Vakuudet ennakkomaksuista

26 artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan kaikkiin tapauksiin, joissa unionin erityisessä sääntelyssä säädetään, että määrä voidaan maksaa, ennen kuin tuen tai ennakon saamiseen liittyvä velvoite on täytetty.

27 artikla

Vakuuksien vapauttaminen

1. Vakuus vapautetaan joko

a) kun lopullinen oikeus ennakkona maksetun määrän saamiseen on vahvistettu;

b) tai kun ennakkomäärä ja siihen lisätty unionin erityisessä sääntelyssä säädetty mahdollinen lisämäärä on maksettu takaisin.

2. Kun ennakkomäärän saamista koskevan oikeuden todistamiselle asetettu määräaika ylitetään ilman, että oikeudesta on esitetty todiste, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi sovellettava vakuuden pidättämismenettelyä.

Jos unionin erityissäännöissä niin määrätään, tämä todiste voidaan kuitenkin esittää vielä kyseisen määräpäivän jälkeen vakuuden osittaista palauttamista vastaan.

V LUKU

EURON KÄYTTÖ

28 artikla

Vientituet ja kauppa kolmansien maiden kanssa

1. Tuontiin liittyvissä määrissä ja vientimaksuissa, jotka on unionin lainsäädännössä vahvistettu euroina yhteisen maatalouspolitiikan säädöksellä ja joita sovelletaan jäsenvaltioissa kansallisina valuuttoina, muuntokurssi on nimenomaisesti asetuksen (ETY) N:o 2913/92 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan kurssin suuruinen.

2. Euroina vahvistettujen vientitukien sekä unionin maatalouslainsäädännössä euroina ilmaistavien, kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan liittyvien hintojen ja määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on tullilmoituksen hyväksyminen vastaanotetuksi.

3. Kun hedelmien ja vihannesten tuonnissa lasketaan komission asetuksen (EU) N:o 543/2011⁽¹⁾ 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä arvo mainitun asetuksen 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tulohinnan määrittämistä varten, valuuttakurssin määräytymisperuste niiden edustavien hintanoteerausten osalta, joita käytetään mainitun kiinteän arvon ja kyseisen asetuksen 134 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun alennuksen määrän laskemiseen, on päivä, johon hintanoteeraukset viittaavat.

29 artikla

Tuotantotuet ja erityistuet

1. Unionin lainsäädännössä euroina vahvistetuissa tuotantotuuissa valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tuotteiden todetaan saapuneen kyseisessä lainsäädännössä mahdollisesti vaadittuun päämäärään. Jos tällaista määränpäävaatimusta ei ole, määräytymisperuste on maksajaviraston hyväksyntä vientituen maksupyynnölle.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta (EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1).

2. Kaupan pidettävien tuotteiden määrään perustuvan tuen osalta ja tiettyyn käyttötarkoitukseen tarkoitettujen tuotteiden määrään perustuvan tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on ensimmäinen toimi, jolla varmistetaan kyseisten tuotteiden asianmukainen käyttö sen jälkeen, kun kyseinen toimija on ottanut tuotteet haltuunsa, ja joka on edellytys tuen myöntämiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30–33 artiklan soveltamista.

3. Yksityisen varastoinnin tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on ensimmäinen päivä, jonka osalta tukea myönnetään samalle sopimukselle.

4. Muiden kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 30 ja 31 artiklassa tarkoitettujen tukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on tukihakemusten viimeinen jättöpäivä.

30 artikla

Viiniala

1. Valuuttakurssin määräytymisperuste on sen viinivuoden ensimmäinen päivä, jona tukea myönnetään seuraaviin tarkoituksiin:

a) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 artiklassa tarkoitettujen viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen;

b) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 48 artiklassa tarkoitettu keskinäisten rahastojen perustaminen;

c) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 49 artiklassa tarkoitettu satovakuutus.

2. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 52 artiklassa tarkoitettuun viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen myönnettävien tukien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen viinivuoden ensimmäinen päivä, jona sivutuote toimitetaan.

3. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 50 artiklassa tarkoitettujen investointien ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 51 artiklassa tarkoitettujen viinialan innovoinnin osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen vuoden 1 päivä tammikuuta, jona päätös tuen myöntämisestä tehdään.

4. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 47 artiklassa tarkoitettujen raakana korjaamista koskevien toimien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona raakana korjaamista koskeva toimi tapahtuu.

31 artikla

Maito- ja maitotuotealan määrät ja tuet

1. Kun kyseessä on komission asetuksen (EY) N:o 657/2008 ⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitettu tiettyjen maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille myönnettävä tuki, valuuttakurssin määräytymisperuste on sen ajanjakson ensimmäinen päivä, johon saman asetuksen 11 artiklassa tarkoitettu maksupyyntö liittyy.

2. Kun kyseessä on komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 ⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitettu maksu, joka koskee tiettyä 12 kuukauden jaksoa, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽³⁾ II osan I osaston III luvussa, valuuttakurssin määräytymisperuste on kyseistä jaksoa seuraava 1 päivä huhtikuuta.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 657/2008, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maidon ja tiettyjen maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille myönnettävän yhteisön tuen osalta (EUVL L 183, 11.7.2008, s. 17).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 595/2004, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2004, maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 94, 31.3.2004, s. 22).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

3. Komission asetuksen (EU) N:o 1272/2009 ⁽¹⁾ 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kuljetuskustannusten osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona toimivaltainen viranomainen vastaanottaa hyväksyttävän tarjouksen.

32 artikla

Kouluhedelmäjärjestelmän täytäntöönpanoon liittyvät tuen määrät ja maksut

Komission asetuksen (EY) N:o 288/2009 ⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitetun hedelmien ja vihannesten, hedelmä- ja vihannesjalosteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen koulujen oppilaille myönnettävän tuen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa edeltävä 1 päivä tammikuuta.

33 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta, sokerialan ylijäämämaksu ja tuotantomaksu

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 128 artiklassa tarkoitetun sokerin tuotantomaksun, 135 artiklassa tarkoitetun sokerijuurikkaan vähimmäishinnan ja 142 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen markkinointivuoden 1 päivä lokakuuta, jona hintoja ja määriä sovelletaan tai jona ne maksetaan.

34 artikla

Rakenteelliset tai ympäristöön liittyvät määrät ja toimintaohjelmien yleiskustannukset

1. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 liitteessä II tarkoitettujen määrien sekä sellaisiin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti hyväksyttyihin toimenpiteisiin, joiden maksut tuensaajille suoritetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti hyväksyttyjen maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa, liittyvien määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on sen vuoden 1 päivä tammikuuta, jona päätös tuen myöntämisestä tehdään.

Silloin kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrien maksaminen porrastetaan unionin sääntelyn mukaisesti useammalle vuodelle, vuosittaisten maksuerien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on kuitenkin sen vuoden, jona kyseinen maksuerä maksetaan, 1 päivä tammikuuta.

2. Niiden asetuksen (EU) N:o 543/2011 liitteessä IX olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrien osalta, jotka on tarkoitettu erityisesti kattamaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 32 ja 33 artiklassa tarkoitettuihin toimintarahastoihin ja -ohjelmiin liittyvät yleiskustannukset, valuuttakurssin määräytymisperuste on sen vuoden 1 päivä tammikuuta, johon nämä yleiskustannukset liittyvät.

35 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille tarkoitettun kansallisen taloudellisen tuen maksamislupaan liittyvät määrät ja kyseisen tuen osittainen palauttaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 35 artiklassa tarkoitetun kansallisen taloudellisen tuen maksamislupaa koskevan pyynnön osalta määräytymisperuste on määräaika asetuksen (EU) N:o 543/2011 92 artiklan 1 kohdan mukaisen pyynnön esittämiseksi komissiolle.

2. Kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 543/2011 95 artiklan mukainen unionin korvaus kansallisen taloudellisen tuen osalta, valuuttakurssin määräytymisperuste on määräaika, jonka kuluessa tuottajaorganisaation on esitettävä tukihakemus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 543/2011 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1272/2009, annettu 11 päivänä joulukuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden julkisten interventio-ostojen ja -myyntien osalta (EUVL L 349, 29.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 288/2009, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta yhteisön tuen myöntämiseksi hedelmien ja vihannesten, hedelmä- ja vihannesjalosteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen koulujen oppilaille kouluhedelmäjärjestelmän mukaisesti (EUVL L 94, 8.4.2009, s. 38).

36 artikla

Muut määrät ja hinnat

Muiden kuin 28–35 artiklassa tarkoitettujen hintojen tai määrien taikka näihin hintoihin liittyvien, unionin lainsäädännössä tai tarjouskilpailumenettelyssä euroina ilmaistujen määrien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona jokin seuraavista oikeudellisista toimista tapahtuu:

- a) hankinnoissa se, että hyväksyttävä tarjous vastaanotetaan;
- b) myynnissä se, että hyväksyttävä tarjous vastaanotetaan;
- c) hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden markkinoilta poistamisessa päivä, jona markkinoilta poistaminen tapahtuu;
- d) hedelmä- ja vihannesalan korjaamatta jättämistä ja raakana korjaamista koskevissa toimissa päivä, jona korjaamatta jättämistä tai raakana korjaamista koskeva toimi tapahtuu;
- e) kuljetus- ja jalostuskustannusten tai yksityisen varastoinnin kustannusten sekä tutkimuksiin tarjouskilpailumenettelyssä kohdennettujen määrien osalta tarjousten viimeinen jättöpäivä;
- f) määrien, hintojen tai tarjousten markkinoilla toteamisen osalta päivä, jona määrä, hinta tai tarjous todetaan;
- g) maatalouslainsäädännön noudattamatta jättämiseen liittyvien seuraamusten osalta päivä, jona toimivaltaiset viranomaiset antavat noudattamatta jättämisen toteamisesta asiakirjan;
- h) liikevaihtolukujen tai tuotantolukuihin liittyvien määrien osalta maatalouslainsäädännössä määritetyn viitekauden alku.

37 artikla

Ennakkomaksut

Ennakkojen osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on määräytymisperuste, jota sovelletaan siihen hintaan tai määrään, johon ennakko liittyy, kun tämä määräytymisperuste edeltää ennakon maksua, tai, muissa tapauksissa, ennakon euromäärän vahvistamispäivä, tai, mikäli tämä ei ole mahdollinen, ennakon maksupäivä. Valuuttakurssin määräytymisperusteen soveltaminen ennakkoihin ei rajoita koko kyseiselle hinnalle tai määrälle vahvistetun määräytymisperusteen soveltamista.

38 artikla

Vakuudet

Vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona vakuu asetetaan.

Sovelletaan kuitenkin seuraavia poikkeuksia:

- a) ennakkoihin liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on ennakon määrälle vahvistettu määräytymisperuste, jos se on toteutunut ennen vakuuden maksamista;
- b) tarjousten jättämiseen liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tarjous jätetään;
- c) tarjousten toteuttamiseen liittyvien vakuuksien osalta valuuttakurssin määräytymisperuste on päivä, jona tarjouskilpailupyynnön voimassaolo päättyy.

39 artikla

Toimien tarkastaminen

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 V osaston III luvussa olevat euromäärät muunnetaan tarpeen mukaan kansallisiksi valuuttoiksi soveltamalla sitä *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistua valuuttakurssia, joka on voimassa sen vuoden ensimmäisenä työpäivänä, jona tarkastusjakso alkaa.

40 artikla

Valuuttakurssin määrittäminen

Kun unionin lainsäädännössä on vahvistettu määrytymisperuste, käytetään Euroopan keskuspankin (EKP) viimeisintä valuuttakurssia, jonka se on vahvistanut ennen määrytymisperusteen esiintymiskuukauden ensimmäistä päivää.

Seuraavissa tapauksissa valuuttakursseja käytetään kuitenkin seuraavasti:

- a) tämän asetuksen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa valuuttakurssin määrytymisperuste on tullilmoituksen hyväksyminen vastaanotetuksi, käytetään asetuksen (ETY) N:o 2913/92 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kurssia;
- b) julkisten varastointitoimien yhteydessä syntyneiden interventiomenojen osalta käytetään kurssia, joka saadaan soveltamalla komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 906/2014 ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohtaa;
- c) tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitettun sokerijuurikkaan vähimmäishinnan osalta käytetään Euroopan keskuspankin (EKP) määrytymisperustetta edeltäväksi kuukaudeksi vahvistamaa keskikurssia.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

41 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos asetuksen (EY) N:o 1290/2005 mukaisesti hyväksytty maksajavirasto ottaa vastatakseen menoista, joista se ei aiemmin ollut vastuussa, sillä on oltava uusia tehtäviä koskeva hyväksyntä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.
2. Asetuksen (EY) N:o 1106/2010 liitteessä lueteltuihin toimenpiteisiin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 V osaston III luvussa vahvistettua tarkastusjärjestelmää varainhoitovuotta 2014 edeltäneiden menojen tarkastusten osalta.
3. Jos erityisessä lainsäädännössä viitataan täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2012 tarkoitettuihin ensisijaisiin, toissijaisiin tai alempiasteisiin vaatimuksiin, sovelletaan tämän asetuksen 23 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa.
4. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 15 artiklassa tarkoitettujen maaseudun kehittämisohjelmien osalta
 - a) sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 38 artiklan 1 kohdan säännöksiä talousarviositoumuksiin, jotka ovat käyttämättä talousarviositoumuksen tekemistä seuraavan toisen vuoden 31 päivänä joulukuuta. Viittaukset vuoteen N+3 mainitun asetuksen 38 artiklassa katsotaan viittauksiksi vuoteen N+2;

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 906/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä julkisen intervention menojen osalta. (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

- b) komission maksamien välimaksujen edellytyksenä on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 36 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti se, ettei kuhunkin toimenpiteeseen maaseuturahastosta myönnettävän rahoituksen kokonaismäärää ylitetä missään vaiheessa kyseisen ohjelman kattamana aikana;
- c) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 37 ja 38 artiklan soveltamiseksi menojen viimeinen tukikelpoisuuspäivä on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 1 kohdassa säädetty päivä.

5. Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 54 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi asetuksen (EY) N:o 885/2006 6 artiklan h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jotka on ilmoitettu tai jotka ilmoitetaan komissiolle varainhoitovuosilta 2013 ja 2014, otetaan edelleen huomioon se varainhoitovuosi, jona tehtiin sääntöjenvastaisuutta koskeva ensimmäinen päätös, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 35 artiklassa. Tapauksissa, joissa ensimmäisen asteen hallinnollista tai oikeudellista päätöstä ei ole tehty ennen 16 päivää lokakuuta 2014, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 54 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksiä.

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 51 artiklan mukaista tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten sovelletaan maataloustukirahaston osalta mainitun asetuksen 54 artiklan 2 kohdan säännöksiä varainhoitovuoden 2014 tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä alkaen.

42 artikla

Asetuksen (EY) N:o 376/2008 muuttaminen

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 376/2008 34 artiklan 6 ja 7 kohta.

Näitä säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen vakuuksiin, jotka on pätevästi asetettu mainitun asetuksen mukaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

43 artikla

Asetuksen (EY) N:o 612/2009 muuttaminen

Poistetaan komission asetuksen (EY) N:o 612/2009 47 artiklan 3 kohta.

Näitä säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen vakuuksiin, jotka on pätevästi asetettu mainitun asetuksen mukaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

44 artikla

Kumoaminen

Asetukset (EY) N:o 883/2006, (EY) N:o 884/2006, (EY) N:o 885/2006, (EY) N:o 1913/2006, (EU) N:o 1106/2010 ja täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2012 kumotaan.

Sovelletaan kuitenkin seuraavia säännöksiä:

- a) täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 282/2012 sovelletaan edelleen vakuuksiin, jotka on pätevästi asetettu mainitun asetuksen mukaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa;
- b) asetuksen (EY) N:o 883/2006 4 artiklaa sovelletaan edelleen 15 päivään lokakuuta 2014 asti aiheutuviin menoihin;
- c) asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklaa ja III lukua sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2014.

45 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 41 artiklan 4 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE I

HYVÄKSYMISEDELLYTYKSET

(1 artikla)

1. SISÄINEN YMPÄRISTÖ

A) **Organisaatorakenne**

Maksajaviraston organisaatorakenteen on mahdollistettava se, että virasto suoriutuu seuraavista maataloustukirahaston ja maaseuturahaston menoja koskevista tärkeimmistä tehtävistä:

- i) Maksujen hyväksyntä ja tarkastus sen varmistamiseksi, että tuensaajalle maksettava määrä on unionin sääntöjen mukainen, mukaan luettuina erityisesti hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset.
- ii) Maksujen suorittaminen hyväksytyin määrän maksamiseksi tuensaajalle (tai tämän edustajalle) tai maaseudun kehittämisen yhteydessä unionin rahoitusosuuden maksamiseksi.
- iii) Kirjanpito kaikkien maksujen kirjaamiseksi maksajaviraston erillisiin, maataloustukirahastoa ja maaseuturahastoa koskevien menojen atk-muodossa oleviin tileihin ja menoja koskevien jaksoittaisten yhteenvedojen laadinta, mukaan lukien kuukausittaiset (maataloustukirahastoa koskevat), neljännesvuosittaiset (maaseuturahastoa koskevat) ja vuosittaiset ilmoitukset komissiolle. Maksajaviraston tileihin merkitään myös rahastojen rahoittamat varat, erityisesti kun kyseessä ovat interventiovarastot, tarkastamattomat ennakkomaksut, vakuudet ja velalliset.

Maksajaviraston organisaatorakenteen on mahdollistettava valtuuksien ja vastuualojen selkeä jako kaikilla toiminnan tasoilla, ja siinä on erotettava toisistaan edellä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut kolme päätehtävää, joihin liittyvät vastuualat määritellään organisaatiokaaviossa. Sen on sisällettävä 4 kohdassa tarkoitettut tekniset ja sisäisen tarkastuksen yksiköt.

B) **Henkilöstöresursseja koskevat vaatimukset**

Viraston on varmistettava seuraavat seikat:

- i) Toimien toteuttamiseen osoitetaan asianmukainen henkilöstö ja eri toimintatasoilla vaaditut tarkoituksenmukaiset tekniset taidot ovat olemassa.
- ii) Tehtäväjako on sellainen, ettei yksikään virkailija vastaa useammasta kuin yhdestä maataloustukirahastolta tai maaseuturahastolta veloitettavien summien hyväksymiseen, maksamiseen tai kirjanpitoon liittyvästä tehtävästä ja ettei yksikään virkailija suorita mitään näistä tehtävistä ilman toisen virkailijan valvontaa.
- iii) Jokaisen virkailijan tehtävät määritellään kirjallisessa työnkuvauksessa, mukaan lukien virkailijan toimivaltaan kuuluvien rahamäärien rajojen asettaminen.
- iv) Henkilöstöä koulutetaan asianmukaisesti kaikilla toimintatasoilla, ja koulutukseen tulee sisältyä myös petoksia koskevan tietoisuuden lisääminen, ja arkaluonteisiin toimiin järjestetään henkilöstökierto tai vaihtoehtoisesti lisätään valvontaa.
- v) Toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet eturistiriitojen välttämiseksi, kun maksupyyntöjen tarkistuksen, hyväksymisen, maksamisen ja kirjanpidon kannalta vastuullisissa tai arkaluonteisissa asemassa oleva henkilö toimii myös maksajaviraston ulkopuolella muissa tehtävissä.

C) Tehtävien siirtäminen

C.1) Jos maksajavirasto siirtää tehtäviään muulle elimelle asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan mukaisesti, seuraavien edellytysten on täyttyvä:

- i) Maksajaviraston ja kyseisen elimen välillä tehdyssä kirjallisessa sopimuksessa on täsmennettävä siirrettyjen tehtävien lisäksi minkälaiset tiedot ja asiakirjatodisteet maksajavirastolle on toimitettava ja missä määräjassa. Sopimuksen on oltava sellainen, että maksajavirasto pystyy noudattamaan hyväksymisperusteita.
- ii) Maksajavirasto on kaikissa tapauksissa vastuussa asianomaisten rahastojen tehokkaasta hallinnoinnista. Se on edelleen täysin vastuussa tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, unionin taloudellisten etujen suojaaminen mukaan luettuna, sekä tähän liittyvien menojen ilmoittamisesta komissiolle ja niitä koskevan kirjanpidon laatimisesta.
- iii) Toisen elimen tehtävät ja velvollisuudet määritellään selkeästi erityisesti unionin sääntöjen noudattamisen valvonnan ja tarkastamisen osalta.
- iv) Maksajavirasto varmistaa, että toisella elimellä on käytettävissään tehokkaat järjestelmät sen varmistamiseksi, että se suorittaa tehtävänsä hyväksyttävästi.
- v) Toinen elin antaa maksajavirastolle vakuutuksen tehtäviensä suorittamisesta ja selostaa käyttämänsä menetelmät.
- vi) Maksajavirasto tarkastelee säännöllisesti toiselle elimelle siirrettyjä tehtäviä varmistuakseen, että ne on suoritettu hyväksyttävästi ja unionin sääntöjä noudattaen.

C.2) Edellä olevan C.1 kohdan i, ii, iii ja v alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä sovelletaan soveltuvin osin tapauksissa, joissa maksajaviraston tehtäviä hoitaa jokin muu elin tavanomaisten tehtäviensä osana kansallisen lainsäädännön perusteella.

2. VALVONTATOIMET**A) Maksupyyntöjen hyväksymismenettelyt**

Maksajaviraston on noudatettava seuraavia menettelyjä:

- i) Maksajavirasto vahvistaa maksupyyntöjen vastaanottoa, kirjaamista ja käsittelyä koskevat yksityiskohtaiset menettelyt, joihin sisältyy kuvaus kaikista käytettävistä asiakirjoista.
- ii) Jokaisella hyväksymisestä vastaavalla virkailijalla on oltava käytettävissään yksityiskohtainen tarkistusluettelo suoritettavista tarkastuksista, ja virkailija liittää maksupyyntönsä asiakirjatodisteisiin todistuksensa siitä, että kyseiset tarkastukset on suoritettu. Todistus voidaan antaa sähköisesti. On osoitettava, että työtä on valvonut kokeneempi virkailija ja että tässä on noudatettu esimerkiksi otantaan, järjestelmätarkastukseen tai tarkastussuunnitelmaan perustuvaa järjestelmällistä lähestymistapaa.
- iii) Maksupyyntö voidaan hyväksyä maksettavaksi vasta, kun on suoritettu riittävät tarkastukset sen varmistamiseksi, että pyyntö on unionin sääntöjen mukainen.

Näihin tarkastuksiin on sisällytettävä erityistä toimenpidettä koskevassa asetuksessa, jonka perusteella tuen maksamista pyydetään, sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 58 artiklassa petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja havaitsemiseksi vaaditut tarkastukset ottaen erityisesti huomioon esiintyvät riskit. Maaseuturahaston osalta on lisäksi oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että tuen myöntämistä, sopimusmenettelyt mukaan luettuina, koskevat perusteet ovat täyttyneet ja että kaikkia sovellettavia unionin sääntöjä ja kansallisia sääntöjä, maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut säännöt mukaan luettuina, on noudatettu.

- iv) Maksajaviraston asianmukaiselle johtotasolle ilmoitetaan säännöllisin väliajoin hallinnollisten ja paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista, niin että näiden tarkastusten riittävyys voidaan aina ottaa huomioon ennen kuin maksupyyntö hyväksytään.
- v) Työt selostetaan yksityiskohtaisesti jokaiseen maksupyyntöön tai maksupyyntöerään liitettävässä kertomuksessa taikka tarvittaessa yhtä markkinointivuotta koskevassa selvityksessä. Kertomukseen on liitettävä todistus hyväksytyjen maksupyyntöjen tukikelpoisuudesta sekä suoritettujen työn luonteesta, laajuudesta ja rajoituksista. Maaseuturahaston osalta on lisäksi varmistettava, että tuen myöntämistä, sopimusmenettelyt mukaan luettuina, koskevat perusteet ovat täyttyneet ja että kaikkia sovellettavia unionin sääntöjä ja kansallisia sääntöjä, maaseudun kehittämisohjelmassa vahvistetut säännöt mukaan luettuina, on noudatettu. Jos fyysiset tai hallinnolliset tarkastukset eivät kata kaikkia maksupyyntöjä, vaan ne perustuvat otantaan, valitut maksupyyntö on yksilöitävä ja otantamenetelmää on kuvailtava; lisäksi kertomukseen on sisällytettävä poikkeavuuksien ja sääntöjen vastaisuuksien osalta tehtyjen tarkastusten ja toteutettujen toimenpiteiden tulokset. Asiakirjatodisteiden on oltava riittävät sen osoittamiseksi, että kaikki vaaditut tarkastukset hyväksytyjen maksupyyntöjen tukikelpoisuudesta on suoritettu.
- vi) Jos hyväksytyihin maksupyyntöihin ja tehtyihin tarkastuksiin liittyvien asiakirjojen säilyttämisestä (paperiversioista tai sähköisessä muodossa olevista) huolehtivat muut elimet, on sekä näiden elinten että maksajaviraston vahvistettava menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikkien sellaisten asiakirjojen sijainti, jotka ovat yksittäisten maksujen kannalta merkityksellisiä, kirjataan muistiin.

B) Maksumenettelyt

Maksajaviraston on vahvistettava tarvittavat menettelyt varmistaa, että maksut suoritetaan ainoastaan joko tuensaajien tai näiden edustajien pankkitileille. Maksu on suoritettava maksajaviraston pankista tai tarvittaessa valtion maksutoimistosta viiden työpäivän kuluessa maksun veloittamisesta maataloustukirahastolta tai maaseuturahastolta. On vahvistettava menettelyt sen varmistamiseksi, että mitään maksuja, joita koskevia siirtoja ei ole suoritettu, ei ilmoiteta rahastoille korvausta varten. Jos tällaiset maksut on jo ilmoitettu rahastoille, ne olisi tuloutettava rahastoille seuraavissa kuukausittaisissa tai neljännesvuosittaisissa ilmoituksissa tai viimeistään tilinpäätöksessä. Mitään maksuja ei suoriteta käteisenä. Hyväksyvä virkailija ja/tai tämän esimies voi antaa hyväksyntänsä sähköisesti, jos kyseisten välineiden riittävä turvallisuus varmistetaan ja allekirjoittajan henkilöllisyys kirjataan sähköisiin tallenteisiin.

C) Kirjanpitomenettelyt

Maksajaviraston on noudatettava seuraavia menettelyjä:

- i) Kirjanpitomenettelyillä on varmistettava, että kuukausittaiset (maataloustukirahastoa koskevat), neljännesvuosittaiset (maaseuturahastoa koskevat) ja vuotuiset ilmoitukset ovat täydellisiä, tarkkoja ja oikea-aikaisia ja että kaikki virheet tai laiminlyönnit havaitaan ja oikaistaan, erityisesti säännöllisesti suoritettavien tarkastuksien ja täsmäytyksien.
- ii) Interventiovarastojen kirjanpidolla on varmistettava, että määrät ja niihin liittyvät kustannukset käsitellään oikein ja viipymättä ja kirjataan tunnistettavina erinä ja oikealle tilille kussakin vaiheessa tarjouksen vastaanottamisesta tulotteen fyysiseen luovutukseen asti sovellettavien säännösten mukaisesti, sekä varmistettava, että kunkin sijaintipaikan varastojen määrät ja luonne voidaan määrittää milloin tahansa.

D) Ennakkomaksuja ja vakuuksia koskevat menettelyt

On vahvistettava menettelyt, joilla varmistetaan seuraavaa:

- i) Ennakkomaksut yksilöidään erikseen kirjanpidossa tai apurekistereissä.
- ii) Vakuudet hankitaan ainoastaan sellaisilta asianmukaisten viranomaisten hyväksymiltä rahoituslaitoksilta, jotka täyttävät tämän asetuksen IV luvussa asetetut vaatimukset, ja vakuuksien on pysyttävä voimassa, kunnes ne vapautetaan tai niitä vaaditaan maksajaviraston pyynnöstä.
- iii) Ennakkomaksut selvitetään asetetuissa määräajoissa, ja ennakkomaksut, joiden selvitys on erääntynyt, yksilöidään ja vakuudet vaaditaan viipymättä.

E) Velkoja koskevat menettelyt

Kaikkia A–D kohdassa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin maksuihin, menetettyihin vakuuksiin, palautettaviin tukimaksuihin, käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin jne., jotka maksajaviraston on perittävä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston puolesta.

Maksajaviraston on otettava käyttöön järjestelmä kaikkien saatavien tunnistamiseksi ja kaikkien tällaisten velkojen kirjaamiseksi yhteen velallisuusluetteloon ennen niiden maksamista maksajavirastolle. Velallisuusluettelo on tarkistettava säännöllisesti, ja toimia on toteutettava erääntyneiden saatavien perimiseksi.

F) Kirjausketju

Maksajavirastolla on oltava riittävän yksityiskohtaisen kirjausketjun varmistamiseksi aina käytettävissään tiedot asiakirjoista, joilla todistetaan maksupyyntöjen hyväksyminen, kirjanpito ja maksaminen sekä ennakkomaksujen, vakuuksien ja velkojen käsittely.

3. TIEDOTUS JA VIESTINTÄ**A) Viestintä**

Maksajaviraston on vahvistettava tarvittavat menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikki unionin säännösten ja erityisesti sovellettavien tukimäärien muutokset kirjataan ja ohjeet, tietokannat ja tarkistusluettelot päivitetään ajoissa.

B) Tietojärjestelmien turvallisuus

- i) Rajoittamatta jäljempänä olevan ii kohdan soveltamista tietojärjestelmien turvallisuuden on perustuttava vaatimuksiin, jotka vahvistetaan jonkin seuraavan kansainvälisesti hyväksytyn standardin asianomaisena varainhoitovuonna sovellettavassa versiossa:

— International Standards Organisation 27002: Code of practice for Information Security controls (ISO);

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI);

— Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT).

- ii) Tietojärjestelmien turvallisuus on 16 päivästä lokakuuta 2016 alkaen varmennettava seuraavan standardin mukaisesti: International Standards Organisation 27001: Information Security management systems – Requirements (ISO).

Komissio voi sallia, että jäsenvaltiot varmentavat tietojärjestelmiensä turvallisuuden muiden hyväksytyjen standardien mukaisesti, jos tällaisilla standardeilla taataan vähintään ISO 27001 -standardia vastaava turvataso.

Jos maksajaviraston hallinnoimien ja valvomien unionin vuotuisten menojen määrä on enintään 400 miljoonaa euroa, jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta ensimmäisen alakohdan säännöksiä. Kyseisen jäsenvaltion on jatkettava i kohdan säännösten soveltamista. Sen on ilmoitettava komissiolle päätöksestään.

4. SEURANTA**A) Jatkuva seuranta sisäisin valvontatoimin**

Sisäisten valvontatoimien on katettava vähintään seuraavat alat:

- i) Teknisten yksiköiden sekä tarkastusten ja muiden tehtävien toteuttamiseen valtuutettujen elinten seuranta asetusten, suuntaviivojen ja menettelyjen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

- ii) Järjestelmämuutosten käynnistäminen valvontajärjestelmien yleiseksi parantamiseksi.
- iii) Maksajavirastolle toimitettujen vaatimusten ja pyyntöjen sekä muiden, epäilyjä sääntöjenvastaisuuksista herättävien tietojen tarkastelu.
- iv) Seurantamenettelyt petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja havaitsemiseksi erityisesti sellaisilla maksajaviraston toimivaltaan kuuluvilla YMP:n menoaloilla, joilla petosriski tai muun vakavan väärinkäytöksen riski on huomattava.

Jatkuva seuranta jäsenyyttä osaksi maksajaviraston tavanomaisia toistuvia toimia. Maksajaviraston kaikilla tasoilla toteutettavaa päivittäistä toimintaa ja valvontatoimia seurataan jatkuvasti riittävän yksityiskohtaisen kirjausketjun varmistamiseksi.

B) Sisäisen tarkastuksen yksikön laatimat erilliset arviot

Maksajaviraston on noudatettava tältä osin seuraavia menettelyjä:

- i) Sisäisen tarkastuksen yksikön on oltava riippumaton maksajaviraston muista yksiköistä ja raportoitava suoraan maksajaviraston johtajalle.
 - ii) Sisäisen tarkastuksen yksikön on tarkistettava, että maksajaviraston vahvistamat menettelyt ovat riittävät varmistamaan, että unionin sääntöjä noudatetaan ja että tilit ovat tarkat, täydelliset ja oikea-aikaiset. Tarkastukset voidaan rajata koskemaan valittuja toimenpiteitä ja otoksia suoritteista, jos tarkastussuunnitelmalla varmistetaan, että kaikki merkittävät alat, mukaan luettuina hyväksymisestä vastaavat osastot, käydään läpi vähintään viiden vuoden välein.
 - iii) Sisäisen tarkastuksen yksikön työ on suoritettava kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisesti ja kirjattava työasiakirjoihin, ja sen perusteella on annettava maksajaviraston ylimmälle johdolle osoitetut kertomukset ja suositukset.
-

LIITE II

MAKSAJAVIRASTOJEN VELVOLLISUUDET JA FYYSISTEN TARKASTUSTEN MENETTELYT

(3 artikla)

A. MAKSAJAVIRASTOJEN VELVOLLISUUDET

I Tarkastukset

1. Taajuus ja edustavuus

Jokainen varastointipaikka on tarkastettava vähintään kerran vuodessa B kohdan säännösten mukaisesti, ja tarkastuksen on koskettava erityisesti

- julkiseen varastointiin liittyvien tietojen keräämismenettelyä;
- varastonpitäjän paikalla säilyttämien kirjanpilotietojen ja maksajavirastoille toimitettujen tietojen yhdenmukaisuutta;
- varastonpitäjän kirjanpilotiedoissa mainittujen ja varastonpitäjän toimittamien kuukausittaisen selvitysten perustana olleiden, silmämääräisesti tai epäilyksen- tai kiistanalaisissa tapauksissa punnitsemalla tai mittaamalla arvioitujen määrien fyysistä varastossaoloa;
- varastoitujen tuotteiden virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista laatua.

Fyysinen varastossaolo todetaan riittävän edustavalla, vähintään B kohdassa mainittuihin prosenttiosuuksiin kohdistuvalla fyysisellä tarkastuksella, jonka perusteella voidaan päätellä kaikkien varastokirjanpitoon merkittyjen määrien todellinen varastossaolo.

Laaduntarkastus suoritetaan silmämääräisesti, hajuaistin perusteella ja/tai aistinvaraisesti sekä kyseenalaisissa tapauksissa tarkemmin analysein.

2. Lisätarkastukset

Jos fyysisen tarkastuksen yhteydessä havaitaan poikkeamia, on tarkastettava ylimääräinen prosenttiosuus varastoitua määriä samaa menetelmää käyttäen. Tarkastuksessa voidaan tarvittaessa punnita kaikki erään kuuluvat tai varastoon varastoidut ja tarkastuksen kohteena olevat tuotteet.

II Tarkastuskertomukset

1. Maksajaviraston sisäisen tarkastuksen yksikkö tai maksajaviraston valtuuttama yksikkö laatii kertomuksen jokaisesta suoritetusta varastotarkastuksesta tai fyysisestä tarkastuksesta.
2. Kertomuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) varastonpitäjän nimi, tarkastetun varaston osoite ja tarkastettujen erien tunnistetiedot;
 - b) tarkastuksen aloittamispäivä ja kellonaika sekä lopettamispäivä ja kellonaika;
 - c) paikka, jossa tarkastus toteutettiin, sekä kuvaileva yhteenveto varastointi- ja pakkausolosuhteista sekä varastoon pääsystä;

- d) tarkastuksen toteuttamisesta vastaavien henkilöiden täydelliset henkilötiedot, heidän asemansa ja toimivaltuutensa;
 - e) toteutetut tarkastustoimet ja määrien arvioinnissa käytetyt menettelyt, kuten mittausmenetelmät, tehdyt laskelmat ja väliaikaiset ja lopulliset tulokset sekä niistä tehdyt päätelmät;
 - f) jokaisen varastoon varastoidun erän tai laadun osalta maksajaviraston kirjoihin merkitty määrä ja varaston kirjoihin merkitty määrä sekä mahdolliset eroavuudet näihin molempiin kirjoihin merkittyjen määrien välillä;
 - g) jokaisen fyysisesti tarkastetun erän tai laadun osalta f alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä paikalla todettu määrä ja mahdolliset ristiriitaisuudet; erän tai laadun numero, kuormalavat, laatikot, siilot, sammiot tai muut käytettävät säiliöt, laatu, paino (tarvittaessa netto- ja bruttopaino) tai tilavuus;
 - h) varastonpitäjän tekemät ilmoitukset, jos esiintyy eroavuuksia tai ristiriitaisuuksia;
 - i) tarkastuskertomuksen laatimispaikka ja -päivämäärä sekä sen laatijan ja varastonpitäjän tai tämän edustajan allekirjoitus;
 - j) poikkeamista johtuvan mahdollisen laajennetun tarkastuksen osalta tällaisen tarkastuksen kohteena olleiden varastoitujen tavaroiden prosenttimäärä, havaitut eroavuudet ja annetut selitykset.
3. Kertomukset toimitetaan viipymättä maksajaviraston tilinpidosta vastaavan yksikön johtajalle.
- Maksajaviraston kirjanpito oikaistaan viipymättä pöytäkirjan vastaanottamisen jälkeen todettujen eroavaisuuksien tai ristiriitaisuuksien mukaisesti.
4. Kertomuksia säilytetään maksajaviraston toimipaikassa, ja niiden on oltava komission henkilöstön sekä sen valtuuttamien henkilöiden käytettävissä.
5. Maksajaviraston on laadittava yhteenvetoasiakirja, josta käy ilmi

- suoritettut tarkastukset siten, että fyysiset tarkastukset (inventaarin tarkastus) erotetaan omaksi ryhmäkseen,
- tarkastetut määrät,
- kuukausittaisiin ja vuosittaisiin selvityksiin nähden havaitut poikkeamat ja niiden syyt.

Tarkastetut määrät ja havaitut poikkeamat merkitään kunkin kyseessä olevan tuotteen osalta painona tai tilavuutena ja prosenttiosuutena hallussa olevista kokonaismääristä.

Yhteenvetoasiakirjassa on mainittava erikseen varastossa olevien tuotteiden laadun varmistamiseksi tehdyt tarkastukset. Yhteenvetoasiakirja toimitetaan komissiolle samaan aikaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt tilinpäätöksen kanssa.

B. EDELLÄ A KOHDASSA SÄÄDETTYJEN TARKASTUSTEN OSANA SUORITETTAVIEN FYYSISTEN TARKASTUSTEN MENETTELY KULLAKIN YHTEISEN MAATALOUSHOLITIIKAN ALALLA

I **Voi**

1. Tarkastuksen kohteeksi valittavien erien on vastattava vähintään viittä prosenttia julkisessa interventiossa varastoidusta kokonaismäärästä. Tarkastettavien erien valinta tapahtuu ennen käyntiä varastossa ja perustuu maksajaviraston kirjanpidollisiin tietoihin, mutta siitä ei saa ilmoittaa varastonpitäjälle.
2. Valittujen erien olemassaolo ja erien koostumus tarkastetaan paikalla seuraavin toimenpitein:
 - erien tarkastusnumeroiden ja laatikoiden tunnistaminen osto- tai sisääntulomerkitöjen perusteella,
 - kuormalavojen (yksi kymmenestä) ja laatikoiden (yksi kuormalavaa kohden) punnitus,
 - yhden laatikon sisällön silmämääräinen tarkastaminen (yksi kuormalava viidestä),
 - pakkauksen kunnon tarkastaminen.
3. Fyysisesti tarkastettujen erien ja todettujen virheiden kuvaus on sisällytettävä tarkastuspöytäkirjaan.

II **Rasvaton maitojauhe**

1. Tarkastuksen kohteeksi valittavien erien on vastattava vähintään viittä prosenttia julkisessa interventiossa varastoidusta kokonaismäärästä. Tarkastettavien erien valinta tapahtuu ennen käyntiä varastossa ja perustuu maksajaviraston kirjanpidollisiin tietoihin, mutta siitä ei saa ilmoittaa varastonpitäjälle.
2. Valittujen erien olemassaolo ja erien koostumus tarkastetaan paikalla seuraavin toimenpitein:
 - erien tarkastusnumeroiden ja säkkien tunnistaminen osto- tai sisääntulomerkitöjen perusteella,
 - kuormalavojen (yksi kymmenestä) ja säkkien (yksi kymmenestä) punnitus,
 - yhden säkin sisällön silmämääräinen tarkastaminen (yksi kuormalava viidestä),
 - pakkauksen kunnon tarkastaminen.
3. Fyysisesti tarkastettujen erien ja todettujen virheiden kuvaus on sisällytettävä tarkastuspöytäkirjaan.

III **Viljat ja riisi**

1. *Fyysisen tarkastuksen menettely*
 - a) Tarkastukseen valittavien siilojen tai varastotilojen on vastattava vähintään viittä prosenttia julkisessa interventiossa varastoidun viljan kokonaismäärästä.

Valintaa on valmisteltava maksajaviraston varastokirjanpitolietojen perusteella, mutta siitä ei saa ilmoittaa varastonpitäjälle.

b) Fyysinen tarkastus:

- viljojen tai riisin olemassaolon tarkastaminen valituissa siiloissa ja varastotiloissa,
- viljojen tai riisin tunnistustietojen tarkastus,
- varastointiolosuhteiden tarkastus ja tuotteiden laadun varmistus asetuksessa (EU) N:o 1272/2009 ⁽¹⁾ säädetyin edellytyksin,
- varastointipaikan ja viljojen tai riisin tunnistustietojen vertaaminen varastokirjanpidon tietoihin,
- varastoitujen määrien arviointi sellaista menettelyä noudattaen, jonka maksajavirasto on hyväksynyt ennalta ja jota koskeva kuvaus on talletettava kyseisen maksajaviraston toimipaikkaan.

c) Kussakin varastointipaikassa on oltava käytettävissä varaston pohjapiirros sekä kunkin siilon tai varastotilan mittaussasiakirja.

Viljat tai riisi on varastoitava kussakin varastossa siten, että niiden tilavuus voidaan todeta.

2. Menettely poikkeamia havaittaessa

Tuotteen tilavuuden todentamisessa sallitaan tietty poikkeama.

Liitteessä III olevassa II kohdassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun varastoidun tuotteen fyysisessä tarkastuksessa todettu paino varastotaessa siiloihin tai tasovarastoon poikkeaa kirjanpitoon merkitystä painosta viljan ja riisin osalta vähintään 5 prosenttia.

Viljavarastoon varastoitujen viljojen tai riisin osalta voidaan ottaa huomioon varastoon saapumisen yhteydessä punnitut määrät niille suoritettun määräärvion sijaan, silloin kun tämä ei ole riittävän täsmällinen ja kun näiden kahden arvon välinen poikkeama ei ole liian suuri.

Maksajavirasto soveltaa tätä vaihtoehtoa omalla vastuullaan, kun se on tapauskohtaisesti arvioitujen olosuhteiden mukaan perusteltua. Se tekee siitä merkinnän tarkastuspöytäkirjaan seuraavan ohjeellisen mallin mukaisesti:

⁽¹⁾ Komission asetukset (EU) N:o 1272/2009, annettu 11 päivänä joulukuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden julkisten interventio-ostojen ja -myyntien osalta (EUVL L 349, 29.12.2009, s. 1).

(Ohjeellinen malli)

VILJAT – VARASTOTARKASTUS

Tuote:	Varastonpitäjä: Varasto: Siilon numero:	Päivämäärä:
Erä	Kirjanpidon mukainen määrä	

A. Varastot siilovarastoissa

Osaston nro	Teknisen eritelmän mukainen tilavuus m ³ (A)	Todettu vapaa tilavuus m ³ (B)	Varastoitujen viljojen tilavuus m ³ (A–B)	Todettu ominaispaino kg/hl = 100	Viljojen tai riisin paino

Kokonaismäärä (A):

B. Varastot tasovarastoissa

	Varaston nro	Varaston nro	Varaston nro
Pinta-ala	 m ² } m ³ }	 m ² } m ³ }	 m ² } m ³ }
Korkeus	 m }	 m }	 m }
Oikaisut	 m ³	 m ³	 m ³
Tilavuus	 m ³	 m ³	 m ³
Ominaispaino ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Kokonaispaino	 tonnia	 tonnia	 tonnia

Yhteensä (B):

Kokonaispaino viljavarastossa:

Ero kirjanpidon mukaiseen painoon verrattuna:

Prosentteina:

....., [päiväys]

..... (Leima ja allekirjoitus)

Maksajaviraston tarkastaja:

IV Naudan- ja vasikanliha

1. Tarkastuksen kohteeksi valittavien erien on vastattava vähintään viittä prosenttia julkisessa interventiossa varastoidusta kokonaismäärästä. Tarkastettavien erien valinta tapahtuu ennen käyntiä varastossa ja perustuu maksajaviraston kirjanpidollisiin tietoihin, mutta siitä ei saa ilmoittaa varastonpitäjälle.
2. Valittujen erien olemassaolo ja erien koostumus tarkastetaan luottomaksi leikatun lihan osalta paikalla seuraavin toimenpitein:
 - erien ja kuormalavojen yksilöinti ja laatikoiden määrän tarkastaminen,
 - kuormalavojen tai säiliöiden painon tarkastus, joka käsittää 10 prosenttia kuormalavoista tai konteista,
 - laatikoiden painon tarkastus, joka käsittää 10 prosenttia kunkin punnitun kuormalavan laatikoista,
 - kyseisten laatikoiden sisällön silmämääräinen tarkastus sekä laatikon pakkauksen kunnon tarkastaminen.

Kuormalavojen valinnassa on otettava huomioon varastoitujen palojen eri lajit.
3. Fyysisesti tarkastettujen erien ja todettujen virheiden kuvaus on sisällytettävä tarkastuspöytäkirjaan.

LIITE III

VARASTONPITÄJÄN TEHTÄVIIN LIITTYVÄT JA MAKSAJAVIRASTON JA VARASTONPITÄJÄN VÄLISEEN VARASTOINTISOPIMUKSEEN SISÄLLYTETTÄVÄT VELVOLLISUUDET JA YLEISET PERIAATTEET

(3 artikla)

Varastonpitäjä vastaa unionin interventiotuotoimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden asianmukaisesta säilyttämisestä. Varastonpitäjä vastaa tuotteiden huonosta säilyttämisestä johtuvista taloudellisista seurauksista.

I TUOTTEIDEN LAATU

Jos interventiotuotteiden laatu heikkenee huonojen tai soveltumattomien varastointiolosuhteiden vuoksi, varastonpitäjä vastaa tästä aiheutuneista tappioista, ja ne kirjataan julkisen varastoinnin tileille varastointiolosuhteista johtuvasta tuotteen huononemisesta aiheutuneina tappioina.

II PUUTTUVAT MÄÄRÄT

1. Varastonpitäjä vastaa kaikista varastossa olevien määrien ja varastaselvityksissä maksajavirastolle toimitettujen tietojen välillä havaituista eroavaisuuksista.
2. Jos puuttuvat määrät ylittävät 4 artiklan, liitteessä II olevan B kohdan III alakohdan 2 alakohdan ja liitteen IV tai alakohtaisen maatalouslainsäädännön mukaisesti sovellettavan rajan tai sovellettavat rajat, ne lasketaan kokonaisuudessaan tunnistamattomaksi hävikiksi varastonpitäjälle. Jos varastonpitäjä kiistää puuttuvat määrät, hän voi vaatia tuotteen punnitsemista tai mittaamista, jolloin tästä aiheutuneet kustannukset ovat hänen vastuullaan, paitsi jos ilmenee, että ilmoitetut määrät ovat tosiasiallisesti varastossa tai että poikkeama ei ylitä sovellettavaa rajaa taikka sovellettavia rajoja, jolloin maksajavirasto vastaa punnituksesta tai mittauksesta aiheutuvista kustannuksista.

Liitteessä II olevan B kohdan III alakohdan 2 alakohdassa vahvistettuja poikkeamarajoja sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen poikkeamarajojen soveltamista.

III TODISTUSASIAKIRJAT SEKÄ KUUKAUSITTAISET JA VUOSITTAISET ILMOITUKSET**1. Todistusasiakirjat ja kuukausittainen ilmoitus**

- a) Varastonpitäjän on pidettävä hallussaan tilinpäätösten perustana olevien tuotteiden varastoonottoa, varastossao-
loa ja varastostapoistoa koskevat asiakirjat, ja näissä asiakirjoissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- varastointipaikka (tarvittaessa varastopaikan tai sammion tunnistustiedot),
- edelliseltä kuukaudelta siirretty määrä,
- varastoonotto- ja varastostapoistokirjaukset kunkin erän osalta,
- jakson lopussa olevat varastot.

Näiden asiakirjojen on mahdollistettava sillä hetkellä varastossa olevien määrien varma tunnistaminen, mukaan lukien erityisesti sellaiset sovitut ostot ja myynnit, joita vastaavaa varastoonotto- ja varastostapoistokirjausta ei ole vielä suoritettu.

- b) Varastonpitäjän on toimitettava vähintään kerran kuukaudessa maksajavirastolle tuotteiden varastoonottoa, varastossao-
loa ja varastostapoistoa koskevat asiakirjat kuukausittaista varastaselvitystä varten. Asiakirjojen on oltava maksajavirastojen hallussa ennen sitä seuraavan kuukauden, jota niiden tiedot koskevat, 10:ttä päivää.
- c) Jäljempänä on kuukausittaisen varastaselvityksen malli (alustava). Maksajaviraston on toimitettava varastaselvityksen malli sähköisesti varastonpitäjille.

Kuukausittainen varastaselvitys

Tuotteet:		Varastonpitäjä: Varasto: N:o Osoite:		Kuukausi:	
Erä	Kuvaus	Määrä (kg, tonnia, hl, laatikoita, kpl jne.)		Päivämäärä	Huomautukset
		Varastoonotto	Varastotapoisto		
	Siirretty määrä				
	Siirrettävä määrä				

(Leima ja allekirjoitus)

Paikka ja päiväys:

Nimi:

2. Vuosittainen ilmoitus

- Varastonpitäjän on laadittava vuosittainen varastaselvitys 1 kohdassa tarkoitettujen kuukausittaisten selvitysten perusteella. Tämä selvitys toimitetaan maksajavirastolle viimeistään tilikauden päättymistä seuraavan lokakuun 15 päivänä.
- Vuosittaisessa varastaselvityksessä on oltava jokaista tuotetta ja varastointipaikkaa koskeva yksityiskohtainen yhteenveto varastoiduista määristä, ja siitä on käytävä ilmi kunkin tuotteen osalta varastossa olevat määrät, eränumerot (viljoja lukuun ottamatta), varastoonoton vuosi sekä selitys mahdollisesti havaituista poikkeamista.
- Jäljempänä on vuosittaisen varastaselvityksen malli (alustava).

Maksajaviraston on toimitettava varastaselvityksen malli sähköisesti varastonpitäjille.

Vuosittainen varastoselvitys

Tuotteet:		Varastonpitäjä: Varasto: N:o Osoite:	Vuosi:
Erä	Kuvaus	Kirjattu määrä ja/tai paino	Huomautukset

(Leima ja allekirjoitus)

Paikka ja päiväys:

Nimi:

IV ATK-POHJAINEN VARASTOKIRJANPITO JA TIETOJEN SAATAVUUS

Maksajaviraston ja varastonpitäjän välisessä julkista varastointia koskevassa sopimuksessa on oltava määräykset, joilla varmistetaan unionin lainsäädännön noudattaminen.

Sopimuksessa on oltava erityisesti seuraavia seikkoja koskevat määräykset:

- interventiovarastojen atk-pohjaisen varastokirjanpidon pitäminen,
- tietojen suora ja välitön saatavuus jatkuvan inventoinnin perusteella,
- varastonpitäjän hallussa olevien kaikkien tuotteiden varastoonottoa, varastossaoloa ja varastostapoistoa koskevien asiakirjojen sekä tämän asetuksen mukaisesti laadittujen tilinpitoasiakirjojen ja pöytäkirjojen jatkuva saatavuus,
- maksajaviraston ja komission henkilöstön sekä näiden asianmukaisesti valtuuttamien henkilöiden oikeus saada tutkia kyseisiä asiakirjoja koska tahansa.

V MAKSAJAVIRASTOILLE TOIMITETTAVIEN ASIAKIRJOJEN MUOTO JA SISÄLTÖ

Edellä III kohdan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen muoto ja sisältö määritellään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 104 artiklan mukaisesti.

VI ASIAKIRJOJEN SÄILYTTÄMINEN

Varastonpitäjän on säilytettävä kaikkiin julkisen varastoinnin toimiin liittyvät todistusasiakirjat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 104 artiklaan perustuvissa säännöissä vaaditun ajan tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyjä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevien kansallisten säännösten tai määräysten soveltamista.

LIITE IV

POIKKEAMARAJAT

(4 artikla)

1. Sääntöjen mukaisesti toteutetuista tavanomaisista varastointitoimista aiheutuvat hävikit kattavat poikkeamarajat vahvistetaan julkisen varastoinnin toimenpiteen kohteena olevan kunkin tuotteen osalta seuraavasti:
 - viljat 0,2 %
 - paddy-riisi, maissi 0,4 %
 - rasvaton maitojauhe 0,0 %
 - voi 0,0 %
 - naudan- ja vasikanliha 0,6 %
2. Naudanlihan luuttomaksi leikkaamisen sallituksi hävikiksi vahvistetaan 32 prosenttia. Tätä prosenttiosuutta sovelletaan kaikkiin tilikauden aikana luuttomaksi leikattuihin määriin.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut poikkeamarajat vahvistetaan prosentuaalisena osuutena sellaisten kyseisen tilikauden aikana varastoon vietyjen ja haltuun otettujen määrien, joihin lisätään tilikauden alussa varastoissa olevat määrät, tosiasiallisesta painosta ilman pakkausta.

Näitä poikkeamarajoja sovelletaan varastojen fyysisten tarkastusten yhteydessä. Ne lasketaan kunkin tuotteen osalta maksajaviraston varastoimien kokonaismäärien perusteella.

Tosiasiallinen paino varastoon otettaessa ja sieltä poistettaessa lasketaan vähentämällä todetusta painosta varastoonottoehdoissa vahvistettu pakkauksen kiinteämääräinen paino, tai jos sitä ei ole vahvistettu, maksajaviraston käyttämien pakkauksien keskimääräinen paino.
4. Poikkeamaraja ei kata pakkausmäärän tai kirjattujen kappaleiden määrän hävikkiä.
5. Varkauksien vuoksi tai muista tunnistettavista syistä hävinneitä määriä ei oteta huomioon 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeamarajojen laskemisessa.

LIITE V

10 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellut tukijärjestelmät ja vuodesta 2016 alkaen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetellut tukijärjestelmät.
2. Komission asetuksen (EU) N:o 65/2011 ⁽¹⁾ II osan I ja II osastossa ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 III osan I luvussa tarkoitetut maaseudun kehittämistoimenpiteet.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 65/2011, annettu 27 päivänä tammikuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntöönpanon osalta (EUVL L 25, 28.1.2011, s. 8).

*LIITE VI***14 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet**

1. Viinitilojen rakennemuutos ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 46 artiklan mukaisesti.
 2. Raakana korjaaminen asetuksen (EU) N:o 1308/2013 47 artiklan mukaisesti.
-